

Autorité de protection des données
Gegevensbeschermingsautoriteit

Advies nr. 56/2025 van 16 juli 2025

Betreft: een ontwerp van koninklijk besluit *tot wijziging van de codex over het welzijn op het werk wat de re-integratie van arbeidsongeschikte werknemers en de preventie van langdurige afwezigheid betreft*. (CO-A-2025-036)

Trefwoorden: terugkeer naar werk van arbeidsongeschikten te bevorderen – uitwisselingsplatform – artikel 5, §1, 2° TRIO-wet – toestemming gebruik TRIO-platform – communicatiedossier bij weigering van bezoek voorafgaand aan de werkhervatting – overleg tussen preventieadviseur-arbeidsarts en diensten en instellingen van de Gewesten en Gemeenschappen overeenkomstig artikel I.4-36, §5 van de Codex – motivering noodzakelijkheidsbeginsel – arbeidsreglement – noodzakelijkheid raadpleging en bewaring gegevens – opslagbeperking gemotiveerd door inzage – beroepsgeheim artsen

Originele versie

De Autorisatie- en Adviesdienst van de Gegevensbeschermingsautoriteit (hierna de "Autoriteit");

Gelet op de wet van 3 december 2017 *tot oprichting van de Gegevensbeschermingsautoriteit*, met name op artikelen 23 en 26 (hierna "WOG");

Gelet op Verordening (EU) 2016/679 van het Europees Parlement en de Raad van 27 april 2016 *betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens en tot intrekking van Richtlijn 95/46/EG* (hierna "AVG");

Gelet op de wet van 30 juli 2018 *betreffende de bescherming van natuurlijke personen met betrekking tot de verwerking van persoonsgegevens* (hierna "WVG");

Gelet op de adviesaanvraag van de heer David Clarinval, minister van Werk, Economie en Landbouw (hierna "de aanvrager"), ontvangen op 24 maart 2025;

Enkel adviezen met betrekking tot ontwerpen en voorstellen met rang van wet, die uitgaan van de federale overheid, het Brussels Hoofdstedelijk Gewest en de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie worden zowel in het Nederlands als in het Frans door de Autoriteit gepubliceerd. De 'Originele versie' is de versie die gevalideerd werd.

Gelet op de aanvullende inhoudelijke toelichtingen, ontvangen op 14, 21 27 mei en 10 juni 2025;

Brengt op 16 juli 2025 het volgende advies uit:

I. VOORWERP VAN DE ADVIESAANVRAAG

1. Op 24 maart 2025 verzocht de aanvrager het advies van de Autoriteit met betrekking tot een koninklijk besluit tot wijziging van de Codex over het welzijn op het werk wat de re-integratie van arbeidsongeschikte werknemers en de preventie van langdurige afwezigheid betreft (hierna: het Ontwerp).
2. Het Ontwerp brengt wijzingen aan de Codex over het welzijn op het werk (hierna: Codex). Het gaat in het bijzonder om bepalingen uit titel 4. *Maatregelen in verband met het gezondheidstoezicht op de werknemers*:
 - *Hoofdstuk III. De preventieve handelingen en de specifieke verplichtingen van de preventieadviseur-arbeidsarts;*
 - *Hoofdstuk IV De verschillende vormen van gezondheidsbeoordelingen betreft en met name*
 - *Afdeling 3. Onderzoek bij werkhervatting en bezoek voorafgaand aan de werkhervatting;*
 - *Afdeling 4 wat betreft de spontane raadpleging, wordt een nieuw artikel I.4-37/1;*
 - *Hoofdstuk VI. Werkhervatting voor arbeidsongeschikte werknemers,*
 - *Afdeling 1. Contact met de arbeidsongeschikte werknemer met het oog op het informeren over de mogelijkheden bij werkhervatting;*
 - *Afdeling 2. Het re-integratietraject van de werknemer die het overeengekomen werk tijdelijk of definitief niet kan uitoefenen.*

II. VOORAFGAANDE CONTEXT

3. De aanpassingen kaderen binnen het oogmerk om een vlottere re-integratie **van langdurig zieke werknemers** mogelijk te maken. In het aanvraagformulier wordt gespecificeerd dat een vloeiende communicatie tussen de verschillende artsen – *de preventieadviseur-arbeidsarts, de behandelend arts en de adviserend arts* – die bij de re-integratie betrokken zijn, daarbij een cruciaal element is. Het TRIO-platform, werd volgens de bijkomende uitleg in de aanvraagformulier specifiek hiervoor opgericht. In het licht hiervan werd met het oog op het

faciliteren van de informatie-uitwisseling in het kader van de terugkeer naar werk van arbeidsongeschikte personen bevorderen, een digitaal communicatieplatform (TRIO-platform genaamd) opgericht krachtens de wet houdende de oprichting en de organisatie van het TRIO-platform (hierna: TRIO-wet) .

4. Het voorliggend Ontwerp zou hier uitvoering aan geven door in verschillende artikelen te bepalen dat de communicatie van de preventieadviseur-arbeidsarts met de bovengenoemde andere artsen over de gezondheidstoestand van arbeidsongeschikte werknemers via dit TRIO-platform dient te verlopen.
5. Tegen deze achtergrond lijkt het pertinent om de aanvrager erop te wijzen dat de Autoriteit zich reeds uitgesproken heeft aangaande *een voorontwerp van wet houdende de oprichting en de organisatie van het TRIO-platform*, m.n. advies nr. 63/2024 daterend van 27 juni 2024. Daarin werden aanbevelingen geformuleerd die opgevolgd dienden te worden om in lijn te zijn met de verplichtingen uit hoofde van de AVG:
 - grondige herwerking en herformulering van artikelen 5 en 7, §3 zodat duidelijk reflecteert welke onderscheiden doeleinden het TRIO-platform op welke wijze en aan de hand van welke functionaliteiten beoogt te verwezenlijken;
 - degelijker omkadering van het gebruik van het Rijksregisternummer;
 - een transparant en exhaustief overzicht bieden van de (gecentraliseerd) op het TRIO-platform te registreren (categorieën van) persoonsgegevens (die de gezondheid betreffen);
 - herevaluering van de aangeduide (gezamenlijke) verwerkingsverantwoordelijken;
 - een voorbehoud omtrent de beoordeling van de maximale bewaartermijn.
6. Gelet op het feit dat de gegevensverwerkingen die uit voorliggend Ontwerp voortvloeien gestoeld zijn op de TRIO-wet, en deze laatste – zoals hierna besproken – op verscheiden vlakken remediëring vereiste om in lijn te zijn met de AVG, zal de Autoriteit, waar dienstig, de TRIO-wet in haar beoordeling betrekken, rekening houdend met de aanbevelingen die geleverd werden in advies nr. 63/2024.
7. In acht genomen dat verschillende bepalingen ingaan op het overleg of informatiedeling tussen diverse partijen – zie randnrs. 24 en 74 – wenst de Autoriteit er ook aan te herinneren dat geneesheren onder het beroepsgeheim vallen krachtens artikel 458 van het Strafwetboek. Bovendien hebben de diverse actoren die in het ontwerp aan bod komen onderscheiden (zorg)opdrachten, dit geldt in het bijzonder voor de adviserend arts, de werkgever – zie randnrs. 73, 95, 102 – en de diensten en instellingen van de Gemeenschappen en Gewesten. Zodoende lijkt het aan de orde om ook te verwijzen naar advies 101/2024 betreffende het ontwerp van

koninklijk besluit tot opvolging door het Bestuur van de medische expertise van ambtenaren in tijdelijke arbeidsongeschiktheid gesteld, daterend van 07 november 2024. In het bijzonder randnr. 33, die naar analogie geldt en ingaat op de voorwaarden van uitwisseling van informatie die onder het medische beroepsgeheim valt. Terzake worden enkele elementen uitgelicht die bij uitstek in acht genomen moeten worden.

- Vooreerst wordt opgemerkt dat er een onderscheiden rol is tussen de diverse artsen. Zo is de adviserend arts gericht op controle, terwijl de behandelend arts in het kader van zorgverlening aan de patiënt handelt.
- De bepalingen uit voorliggend Ontwerp kunnen leiden tot uitwisseling van informatie die onder het beroepsgeheim valt. Het is echter belangrijk om het medisch beroepsgeheim te eerbiedigen¹; **dit is een *conditio sine qua non* voor de uitoefening van de geneeskunst en de bescherming van de volksgezondheid**. In dit verband stelt het Grondwettelijk Hof het volgende: "*Het beroepsgeheim waartoe de advocaten en de artsen zijn gehouden, vormt een essentieel bestanddeel van het recht op eerbiediging van het privéleven. Het beroepsgeheim heeft immers hoofdzakelijk tot doel het fundamentele recht op eerbiediging van het privéleven te beschermen van diegene die iemand in vertrouwen neemt, soms over iets heel persoonlijks. Wat de relatie tussen een arts en zijn patiënt betreft, draagt het beroepsgeheim van de eerstgenoemde bij tot de verwezenlijking van eenieders recht op bescherming van de gezondheid en op geneeskundige bijstand, bedoeld in artikel 23, derde lid, 2°, van de Grondwet.*"²
- De gezamenlijke zorgopdracht van de diverse artsen en andere entiteiten – die vereist is m.h.o. het waarborgen van het beroepsgeheim – wordt in het bijzonder voor de werkgever en de diensten en instellingen van de Gemeenschappen en Gewesten in vraag gesteld.

In dit verband verwijst de Autoriteit tevens naar het recente advies van de Nationale Raad van de Orde der Artsen, waarin staat dat **de toepassing van het gedeeld beroepsgeheim tussen wie een gezondheidszorgberoep uitoefent, is onderworpen aan de volgende cumulatieve voorwaarden:**³

- "*de gegevensdeling kan enkel plaatsvinden tussen gezondheidszorgbeoefenaars die eveneens gehouden zijn tot het beroepsgeheim;*
- *de gezondheidszorgbeoefenaars handelen vanuit eenzelfde zorgverleningscontext en beogen eenzelfde finaliteit;*
- *de gezondheidszorgbeoefenaars delen de gegevens enkel in het belang van de patiënt;*

¹ De raadpleging van gezondheidsgegevens bij de behandelend arts mag alleen plaatsvinden als het doel hiervan duidelijk en naar behoren is vastgelegd in een wetgevende norm, aangezien het een uitzondering op het medisch beroepsgeheim betreft. De noodzaak en de evenredigheid ervan moeten door de auteur voldoende worden gerechtvaardigd.

² Grondwettelijk Hof, arrest nr. 66/2021 van 29 april 2021, p. 15.

³ Voor bijkomende relevante lectuur betreffende de rechtmatigheid van de uitwisseling van medische gegevens in relatie tot de eerbiediging van het medisch beroepsgeheim, verwijst de Autoriteit ook naar de gids over het medisch beroepsgeheim van het Departement Welzijn, Volksgezondheid en Gezin van de Vlaamse Overheid: Vlaamse Overheid, Departement Welzijn, Volksgezondheid en Gezin, Anne-Sophie Versweyvelt en Johan Put, Wegwijzers beroepsgeheim 3. Samenwerking in de hulpverlening, beschikbaar via de volgende link: <https://www.law.kuleuven.be/isr/wegwijzer-3-1>.

- *de gegevensdeling beperkt zich tot de voor zorgverlening noodzakelijke informatie, opdat de gezondheidszorgbeoefenaars hun taak effectief kunnen uitoefenen;*
- *de patiënt weet welke gegevens uitgewisseld worden, met wie en met welk doel;*
- *de patiënt verzet zich niet tegen de gegevensdeling.*"⁴ (de Autoriteit onderstreept)

8. Tenslotte lijkt het eveneens pertinent om op te merken dat er verschillende inconsistenties bestaan tussen het Ontwerp en de TRIO-wet. Deze vloeien in het bijzonder voort uit aspecten waarbij de aanvrager zichzelf tegenspreekt – zie randnr. 62 – dan wel uit situaties waarin de interpretatie in de praktijk niet strookt met de uitleg van de aanvrager – zie randnrs. 19; 22; 49; 67; 69 t.e.m. 71; 90; 101; 122. Het is primordiaal dat de aanvrager op deze aspecten klaarheid brengt.

III. ONDERZOEK TEN GRONDE

A. Rechtsgrond

9. *Herhaling van de principes:* Elke verwerking van persoonsgegevens moet een rechtsgrond of een rechtmatigheidsgrond hebben, zoals bepaald in artikel 6, lid 1, van de AVG. Gegevensverwerkingen die bij een normatieve maatregel zijn ingevoerd, zijn bijna altijd gebaseerd op artikel 6, lid 1, punt c) of e), van de AVG.⁵ De lezer wordt verwezen naar de toepassing van deze principes zoals hierna beschreven.
10. Een norm die de verwerking van persoonsgegevens regelt (en die van nature een inmenging vormt in het recht op bescherming van persoonsgegevens) **moet niet alleen noodzakelijk en evenredig zijn, maar ook voldoen aan de eisen van voorspelbaarheid en nauwkeurigheid, zodat de betrokkenen, over wie gegevens worden verwerkt, een duidelijk beeld krijgen van de verwerking van hun gegevens.** Krachtens artikel 6.3 van de AVG, gelezen in samenhang met artikel 22 van de Grondwet en artikel 8 van het EVRM, moet dergelijke wettelijke norm de essentiële elementen van de met de overheidsinmenging gepaard gaande verwerkingen beschrijven:
- het (de) precieze en concrete doeleinde(n) van de gegevensverwerkingen;
 - de aanduiding van de verwerkingsverantwoordelijke(n) (tenzij dit duidelijk is).

⁴ Advies van 23 maart 2024 (a171007) van de Nationale Raad van de Orde der Artsen, beschikbaar op de website van de Orde der Artsen via de volgende link: <https://ordomedic.be/nl/adviezen/deontologie/beroepsgeheim/de-voorwaarden-van-de-doctrine-van-het-gedeeld-beroepsgeheim>.

⁵ Artikel 6, lid 1, van de AVG: "De verwerking is alleen rechtmatig indien en voor zover aan ten minste een van de onderstaande voorwaarden is voldaan: (...)

c) de verwerking is noodzakelijk om te voldoen aan een wettelijke verplichting die op de verwerkingsverantwoordelijke rust; (...)

e) de verwerking is noodzakelijk voor de vervulling van een taak van algemeen belang of van een taak in het kader van de uitoefening van het openbaar gezag dat aan de verwerkingsverantwoordelijke is opgedragen; (...)."

Voor zover de met de overheidsinmenging gepaard gaande verwerkingen van persoonsgegevens een belangrijke inmenging in de rechten en vrijheden van de betrokkenen vertegenwoordigen, omvat de wettelijke bepaling, overeenkomstig het legaliteits- en het voorzienbaarheidsprincipe, terzake tevens volgende (aanvullende) essentiële elementen:⁶

- de (categorieën van) verwerkte persoonsgegevens die ter zake dienend en niet overmatig zijn;
- de categorieën van betrokkenen wiens persoonsgegevens worden verwerkt;
- de (categorieën van) bestemmingen van de persoonsgegevens, evenals de omstandigheden waarin en de redenen waarom de gegevens worden verstrekt;
- de maximale bewaartermijn van de geregistreerde persoonsgegevens;
- de eventuele beperking van de verplichtingen en/of rechten vermeld in de artikelen 5, 12 tot 22 en 34 AVG.

11. *Concrete toepassing:* de verwerking van persoonsgegevens waartoe het voor advies voorliggende Ontwerp aanleiding geeft, berust op artikel 6(1)(c) AVG.⁷ In overweging genomen dat het Ontwerp de verwerking van persoonsgegevens met zich meebrengt die: *i) betrekking heeft op speciale categorieën van persoonsgegevens (gevoelige gegevens) in de zin van de artikelen 9 en/of 10 van de AVG en/of hoogst persoonlijke gegevens; ii) plaats vindt voor toezichts- of controledoeleinden⁸; iii) waarbij de gegevens meegedeeld of toegankelijk gemaakt worden voor derden⁹; iv) voorziet in het gebruik van het rijksregisternummer*, is de Autoriteit van oordeel, dat het, **in casu, om een belangrijke inmenging gaat.**

12. De Autoriteit zal hieronder nagaan of en in welke mate het thans voor advies voorliggend voorontwerp van wet strookt met de gegevensbeschermingsprincipes zoals deze voortvloeien uit de AVG en de WVG, in het bijzonder.

B. Doeleinden

13. Volgens artikel 5.1.b) AVG kan de verwerking van persoonsgegevens enkel uitgevoerd worden voor welbepaalde, uitdrukkelijk omschreven en gerechtvaardigde doeleinden.

⁶ Zie DEGRAVE, E., *"L'égouvernement et la protection de la vie privée – Légalité, transparence et contrôle"*, Collection du CRIDS, Larcier, Brussel, 2014, p. 161 e.v. (zie o.m.: EHRM, arrest *Rotaru c. Roumania*, 4 mei 2000); Zie ook enkele arresten van het Grondwettelijk Hof: Arrest nr. 44/2015 van 23 april 2015 (p. 63), Arrest nr. 108/2017 van 5 oktober 2017 (p. 17) en Arrest nr. 29/2018 van 15 maart 2018 (p. 26).

⁷ Artikel 6(1)(e) AVG: "de verwerking is noodzakelijk voor de vervulling van een taak van algemeen belang of van een taak in het kader van de uitoefening van het openbaar gezag dat aan de verwerkingsverantwoordelijke is opgedragen."

⁸ Loggegevens.

⁹ Rekening houdend met de bepalingen uit het ontwerp van koninklijk besluit tot wijziging van de elektronische procesvoering voor de afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State dat zowel nog aan het advies van de Autoriteit moet onderworpen worden als gestemd moet worden.

14. Terzake wordt in het aanvraagformulier gepreciseerd dat “[d]e doeleinden [...] bepaald [worden] in de wet van 31 januari 2025 houdende de oprichting en de organisatie van het TRIO platform (artikel 5, §1).” In aanmerking genomen dat de Autoriteit zich reeds eerder uitgesproken heeft betreffende de TRIO-wet – zie randnr. 5 – en in het desbetreffend advies een ongunstige beoordeling geleverd werd aangaande de daarin geformuleerde operationele doeleinden, ziet de Autoriteit zich alsnog genoodzaakt om m.h.o. de analyse van het voorliggende Ontwerp, de doeleinden uit voormelde wet te onderzoeken, rekening houdend met de aanbevelingen uit advies 63/2024.¹⁰
15. Het is waarlijk zo dat artikel 5, §1 vermeldt dat “[h]et TRIO-platform [...] als doel heeft om [...] de volgende elektronische informatie-uitwisseling [...] te optimaliseren [...]”. Doch is het niet zo dat de ettelijke vermelding van de term ‘doel’, het daarom een doeleinde maakt. In het bijzonder wordt verwezen naar advies 63/2024, randnr. 25, waarin gesteld wordt “[...] dat ‘informatie-uitwisseling’ meestal geen doel op zich kan uitmaken, maar eerder een modaliteit/wijze van gegevensverwerking om een welbepaalde doeleinde te kunnen verwezenlijken (in casu inzonderheid de uitvoering van voormelde trajecten en procedures die de terugkeer naar werk van arbeidsongeschikte personen moeten bevorderen).” Er wordt op gewezen dat het doeleinde de reden is waarom men gegevens verwerkt. In dat opzicht schijnt artikel 5, §1 eerder een onderdeel van het toepassingsgebied van het doeleinde – zie infra.
16. *In casu*, lijken de doeleinden eerder bepaald te zijn in artikel 5, §3 van de TRIO-wet. Daarin wordt vastgesteld dat er enerzijds operationele verwerkingsdoeleinden en anderzijds statische verwerkingsdoeleinden zijn.
17. Wat betreft de operationele verwerkingsdoeleinden, m.n. artikel 5, §3, lid 1 van de TRIO-wet, wordt vooreerst teruggekoppeld naar advies 63/2024 waarin aanbevolen werd om ervoor te zorgen dat de bepalingen duidelijk reflecteert welke onderscheiden doeleinden het TRIO-platform op welke wijze en aan de hand van welke functionaliteiten (zoals ‘doorgeefluik’ versus ‘opslagruimte’) beoogt te verwezenlijken. De opsteller van het Ontwerp werd daarbij uitgenodigd grondig te reflecteren over de nood (en de daaraan gebeurlijk gekoppelde supplementaire risico’s op het vlak van gegevensbescherming) aan:
 - de creatie van een bijkomend uitwisselingsplatform voor gezondheidsgegevens, naast het eHealth-platform, en;
 - de creatie van een bijkomend ‘dossier van de arbeidsongeschikte persoon’ a.h.w. afgeleid en samengesteld op basis van informatie uit de dossiers die de onderscheiden

¹⁰ Zie hiervoor advies 63/2024, randnrs. 30-36.

actoren/artsen ieder onder zich houden in het kader van de op hen toepasselijke regelgeving.

18. Op vraag naar de invulling hiervan, stipuleerde de aanvrager:

*"[h]et TRIO-platform is geregeld door de wet van 31 mei 2025 houdende de oprichting en de organisatie van het TRIO-platform. De essentiële elementen zoals de beoogde doeleinden, de categorieën verwerkte gegevens en de bewaarduur staan in deze wet vermeld. Daarbij is rekening gehouden met het advies van de Gegevensbeschermingsautoriteit over deze wet. Het eHealth-platform biedt een geheel van basisdiensten aan die de veilige uitwisseling van gezondheidsgegevens ondersteunen, zoals een dienst voor gebruikers- en toegangsbeheer, een dienst voor end-to-end vercijfering of een pseudonimiseringsdienst. **Binnen het kader van het TRIO-project worden alle relevante diensten aangeboden door het eHealth-platform gebruikt bij de organisatie van de gegevensuitwisseling. Het TRIO-platform is dus geen bijkomend uitwisselingsplatform naast het eHealth-platform.**"* (vet toegevoegd door de Autoriteit)

19. Gelet op de heersende verwarring omtrent de kwalificatie van het TRIO-platform – m.n. de vetgedrukte statement – lijkt het aangewezen om hier verduidelijking in te brengen. Terzake wijst de Autoriteit erop dat, om te kunnen spreken van een platform, gekeken moet worden naar bepaalde kernbestanddelen. In ieder geval wordt het TRIO-platform opgericht en ingebed binnen het RIZIV, met een gericht functioneel toepassingsgebied, m.n. het voorliggend doeleinde dat hier aan analyse onderworpen wordt. Bovendien laat het TRIO-platform toe om individuele dossiers aan te maken, waarin medische en administratieve gegevens bewaard en geraadpleegd kunnen worden. Dit wijst op een autonome opslagfunctie en gaat, *in casu*, verder dan louter intermediaire gegevensuitwisseling via het eHealth-portaal. Het geheel in acht genomen komt de Autoriteit tot het besluit dat het TRIO-platform, in tegenstelling tot hetgeen beweerd wordt door de aanvrager, wel een eigen afgebakend communicatie en dossierplatform lijkt te zijn, dat weliswaar functioneert in verbinding met het eHealth-platform.

20. Concreet komt het er in feite op neer dat er, naast de uitwisseling via het eHealth-platform en de eigen opslag van de actoren, er nog een bijkomende plaats zou zijn – m.n. het TRIO-platform – waar alle gegevens op zouden staan. Dit lijkt op gespannen voet te staan met het eenmaligheidsbeginsel en de authenticiteit van authentieke gegevens.¹¹ Het is aan de regelgever om na te gaan dat deze beginselen nageleefd worden.

¹¹ Zie hiervoor advies 63/2024, randnummer 35; Zie, naar analogie, aanbeveling nr. 09/2012 uit eigen beweging van de Commissie voor de bescherming van de persoonlijke levenssfeer, rechtsvoorganger van de Autoriteit, *in verband met authentieke gegevensbronnen in de overheidssector*.

De Autoriteit brengt hieronder enkele algemene aanbevelingen in verband met authentieke gegevensbronnen in herinnering:

- De eenmalige inzameling mag er niet toe leiden dat het doelbindingsprincipe (artikel 5.1.b) AVG) buiten spel wordt gezet. Algemene of te vage omschrijvingen van de finaliteiten moeten dus vermeden worden.
- In het kader van een authentieke bron mogen enkel gegevens worden ingezameld/bewaard/doorgegeven die relevant en niet overmatig zijn en dit op het vlak van:

21. De betrokken bepaling – zie randnr. 16 en artikel 5, §3, lid 1 van de TRIO-wet – stelt dat de verwerkingen uitgevoerd worden m.h.o. het in staat stellen van de actoren – *vermeld in paragraaf 2 van hetzelfde artikel* – om de hun in de toepasselijke reglementering toevertrouwde opdrachten uit te oefenen. Zodoende zullen gegevens op het TRIO-platform worden opgenomen, beschikbaar gesteld en raadpleegbaar gemaakt. Dienaangaande wordt opgemerkt dat 'het uitvoeren van opdrachten' alleen niet volstaat om te voldoen aan het beginsel van doelbeperking. Deze opdrachten dienen gekaderd te worden – zoals uiteengezet in randnr. 3 – in de context van het bevorderen van de terugkeer naar werk van (langdurige) arbeidsongeschikten.
22. In kanttekening wenst de Autoriteit op te merken dat de formulering van artikel 5, §3, lid 1 van de TRIO-wet op verschillende vlakken bevreemdend overkomt.
- **Vooreerst** wenst de Autoriteit op te merken dat het evident is dat gegevens die opgenomen worden in een communicatiedossier op het TRIO-platform – m.h.o. de uitwisseling van informatie ter ondersteuning van de uitoefening van de in de toepasselijke reglementering verankerde opdrachten van de betrokken actoren – door die actoren geraadpleegd zullen worden om zicht te krijgen op het traject of de procedures die lopende zijn voor een arbeidsongeschikte persoon en dit m.h.o. de vervulling van hun wettelijke opdrachten. Het spreekt voor zich dat gegevens ter beschikking gesteld moeten worden om daadwerkelijk raadpleegbaar te zijn. De Autoriteit prijst de nauwkeurige omschrijving, omdat deze rechtszekerheid en transparantie biedt over de diverse handelingen die uitgevoerd kunnen worden. Niettemin, wekt de gekozen formulering de indruk dat er nuances aan verbonden zijn. In die mate dat er effectief subtiele verschillen in betekenis worden beoogd, verdient het de voorkeur om dit explicieter te verwoorden in de tekst zelf en dit minstens ook te laten blijken uit de Memorie van Toelichting.
 - **Voorts** wordt vastgesteld dat de bepaling in kwestie daarnaast ook vermeldt dat er documenten ter beschikking gesteld zullen worden. Dienaangaande wenst de Autoriteit de aanvrager op te wijzen dat de formulering **ook** hier zonderling is en niet lijkt te stroken

-
- de groep van betrokkenen over wie gegevens worden verwerkt;
 - de aard en hoeveelheid van gegevens die worden verwerkt;
 - de categorieën van derden aan wie de gegevens verstrekt kunnen worden.
- De gegevens dienen zoveel mogelijk eenmalig te worden ingewonnen. Het dupliceren van gegevens uit bestaande authentieke bronnen moet vermeden worden en wanneer toch afgeleide bestanden moeten worden gecreëerd (wat rechtvaardiging vereist) moeten deze, onder voorbehoud van het legaliteitsbeginsel, tot een minimum worden beperkt en in het bijzonder betrekking hebben op gegevens die weinig aan wijziging onderhevig zijn en die geen betrekking hebben op bijzondere categorieën van persoonsgegevens in de zin van artikelen 9 en 10 van de AVG
 - De nauwkeurigheid van de gegevens in een authentieke bron is cruciaal.
 - Passende technische en organisatorische maatregelen moeten worden getroffen teneinde de integriteit, de vertrouwelijkheid en de beschikbaarheid van de gegevens(verwerking) te waarborgen. Een degelijk gebruikers- en toegangsbeheer maakt daar deel van uit.

met de voorafgaande toestemmingsvereiste en de gangbare praktijk - zie infra. Zo wordt gesteld dat de documenten ter beschikking worden gesteld door een bepaalde actor die het document heeft opgesteld, wat op zich terecht is. Echter, wordt nadien een tweede mogelijkheid gegeven, m.n. *"of de toestemming van de arbeidsongeschikte persoon heeft ontvangen om dit document via het "communicatiedossier voor de arbeidsongeschikte persoon" op het TRIO-platform ter beschikking te stellen."* Zoals later uiteengezet wordt, gaat het niet om een tweede mogelijkheid. Dergelijke interpretatie zou immers in strijd zijn met de vereiste dat de arbeidsongeschikte persoon toestemming moet geven voor het overleg, informatiedoorgifte en het gebruik van het TRIO-platform. Bijgevolg zou de juiste formulering eerder als volgt luiden: *"[...] die het desbetreffende document heeft opgesteld **[en]** de toestemming van de arbeidsongeschikte persoon heeft ontvangen."* Het lijkt derhalve aangewezen om de huidige formulering in beschouwing te nemen in het licht van de voorafgaande toestemmingsvereisten en de feitelijke praktijk.

23. *In casu*, lijkt het pertinent om op te merken dat het doeleinde mede afgebakend wordt door het persoonlijke en materiële toepassingsgebied van het Ontwerp, zodat de verwerking van gegevens niet verder mag reiken dan hetgeen binnen dat toepassingsgebied valt.

a) Persoonlijk toepassingsgebied

24. In dit verband geldt onomwonden dat enkel de actoren vermeld in artikel 5, §2 van de TRIO-wet, deze gegevens mogen verwerken. Het is te zeggen:

- de preventieadviseur-arbeidsarts (en het verplegend en administratief personeel tewerk gesteld in de externe dienst voor preventie en bescherming op het werk);
- de adviserend arts (en diens medewerkers al dan niet behorend tot het multidisciplinair team) en de 'Terug naar werk-coördinator' van de verzekeringsinstelling van de arbeidsongeschikte;
- de behandelend arts van de arbeidsongeschikte (en diens medewerkers).¹²

25. Voor de overige categorieën van betrokkenen van wie gegevens verwerkt worden, wordt verwezen naar randnr. 133.

b) Materieel toepassingsgebied

26. Echter mogen zij deze gegevensverwerking enkel uitvoeren **om de hun in de toepasselijke reglementering verankerde opdrachten uit te oefenen** en dit steeds **met het oog op het bevorderen van de terugkeer naar werk van (langdurige) arbeidsongeschikten**. Er zijn bijgevolg twee onderdelen die van belang zijn en hieronder verder worden geanalyseerd.

¹² Artikel 5, §2 van de wet houdende de oprichting en de organisatie van het TRIO-platform.

27. Vooreerst, wat betreft het onderdeel '**met het oog op de terugkeer naar werk van (langdurige) arbeidsongeschikten te bevorderen**'. Zoals uiteengezet in randnummers 3 en 21 gaat het om het overkoepelend oogmerk waarvan de finaliteit verder gespecificeerd moet worden, zodat betrokkenen, uit de situaties en voorwaarden die in de norm bepaald zijn, in staat zijn om de omstandigheden te voorzien waarin de verwerking van persoonsgegevens zal plaatsvinden.¹³ Rekening houdend met de commentaren in het aanvraagformulier die in het bijzonder naar langdurige zieken verwijzen, de overweging in het Ontwerp "*i.e.*, allesomvattend plan voor de preventie en re-integratie van langdurige zieken" en de website news-belgium,¹⁴ lijkt het in het bijzonder gericht te zijn naar 'langdurige' arbeidsongeschikten.

28. **Vervolgens wat betreft het uitoefenen van de verankerde opdrachten**, onderscheidt artikel 5, §1 van de TRIO-wet, twee kaders.¹⁵

29. **Enerzijds** zijn er de opdrachten, zoals vermeld in artikel 5, §1, 1°, die betrekking hebben op specifiek omkaderde trajecten en procedures die de terugkeer naar werk van arbeidsongeschikte personen moet bevorderen, zoals:

- 'Terug naar Werk-trajecten'¹⁶, waarvan sprake in artikelen 100 en 110 van de gecoördineerde wet van 14 juli 1994 *betreffende de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen* (hierna "Ziekteverzekeringswet");
- 'het bezoek voorafgaande aan werkhervatting' en 're-integratietrajecten'¹⁷, waarvan sprake in (respectievelijk) artikelen I.4-36 en I.4-72 e.v. van de Codex over het welzijn op het werk (hierna "Codex") en;
- 'de bijzondere procedure' (onderzoek naar aangepast of ander werk alvorens beëindiging van de arbeidsovereenkomst wegens medische overmacht) in het kader van artikel 34 van de wet van 3 juli 1978 *betreffende de arbeidsovereenkomsten* (hierna "WAO").¹⁸

¹³ GBA, 'De adviespraktijk van de Autorisatie- en Adviesdienst Publieke sector en wettelijke verplichtingen', 01 september 2024, laatst geraadpleegd op 26 juni 2025, langs < <https://www.gegevensbeschermingsautoriteit.be/publications/brochure-publieke-sector-en-wettelijke-bepalingen.pdf> >, 29.

¹⁴ Newsbelgium, 'Re-integratie van arbeidsongeschikte werknemers', laatst geraadpleegd op 27 juni 2026, langs <https://news.belgium.be/nl/re-integratie-van-arbeidsongeschikte-werknemers>.

¹⁵ Zie hiervoor ook advies 63/2024, randnummer 30.

¹⁶ "Deze trajecten hebben tot doel om de arbeidsongeschikte erkende gerechtigde, na een doorverwijzing door de adviserend arts of de medewerker van het multidisciplinaire team op basis van een inschatting van de restcapaciteiten of na een vraag van deze gerechtigde zelf, onder de coördinatie van de Terug-naar-werkcoördinator zo snel mogelijk te ondersteunen bij het vinden van de gepaste begeleiding met het oog op de uitoefening van een tewerkstelling of activiteit die past bij zijn mogelijkheden en noden." (zie p. 1 van de Memorie van toelichting bij het voorontwerp van wet)

¹⁷ "Een dergelijk formeel traject beoogt de re-integratie te bevorderen van de werknemer die het overeengekomen werk niet kan uitoefenen, door deze werknemer (ofwel tijdelijk ofwel definitief aangepast of ander werk te geven)." (zie p. 1 van de Memorie van toelichting bij het voorontwerp van wet)

¹⁸ "trajecten en procedures waaraan de arbeidsongeschikte persoon deelneemt:

- A. het "Terug Naar Werk-traject" bedoeld in artikel 100, § 1/1, of artikel 110, § 1, van de gecoördineerde wet van 14 juli 1994;
- B. het bezoek voorafgaand aan de werkhervatting bedoeld in artikel I.4-36 van de codex;

30. Zodoende worden zowel het persoonlijk toepassingsgebied als het materieel toepassingsgebied duidelijk afgebakend. De verwerkingen moeten gekaderd worden binnen de opdrachten – *van voormelde actoren* – die volgen uit de toepasselijke reglementering, opgesomd in artikel 5, §1, 1° TRIO-wet, in het licht van het oogmerk om de terugkeer naar werk van (langdurige) arbeidsongeschikten te bevorderen. Bijgevolg acht de Autoriteit artikel 5, §1, 1° van de TRIO-wet, *in casu*, welbepaald, uitdrukkelijk en gerechtvaardigd.
31. **Anderzijds** betreft het de toepasselijke reglementering verankerde opdrachten krachtens artikel 5, §1, 2° waarin bepaald wordt dat:
- “2° de informatie-uitwisseling over de arbeidsongeschikte persoon die niet onmiddellijk verbonden is met één van de trajecten of procedures bedoeld in 1°, maar waarbij, rekening houdend met de in de toepasselijke reglementering verankerde opdrachten inzake, naargelang het geval, de evaluatie van de staat van arbeidsongeschiktheid, de evaluatie van de behoefte aan andermans hulp en de re-integratie van de arbeidsongeschikte persoon die de betrokken actor moet uitoefenen, bepaalde gegevens van een andere actor moeten worden verkregen.”*
32. In dat verband wordt erop gewezen dat de keuze van de regelgever om zich te beperken tot de luttel aanpassing van de formulering, niettegenstaande de aanbeveling van de Autoriteit in advies 63/2024, randnr. 33, om deze bepaling te schrappen, tot gevolg heeft dat **de kern van het probleem niet aangepakt wordt**.
33. In tegenstelling tot artikel 5, §1, 1°, gaat het hier om **een uitbreiding van het toepassingsgebied van het Ontwerp**. De ontleding van de formulering leidt tot volgende observaties:
34. De formulering dat een informatie-uitwisseling “*niet onmiddellijk verbonden is met één van de trajecten of procedures bedoeld in 1° [...]*,” zet de deur op een kier voor bijkomende doeleinden. Dit des te meer omdat de ‘toepasselijke reglementering’ nergens gespecificeerd wordt. De aanname dat het alsnog zou kunnen slaan op de opgesomde regelgeving in 1°, wordt ondermijnd door het expliciete onderscheid dat gemaakt wordt met “*niet onmiddellijk verbonden is met [...]* in 1°”. Hetgeen eveneens geschraagd wordt door de bijkomende toelichting van de aanvrager op de vraag van de Autoriteit of de ‘toepasselijke reglementering’ betrekking had op het regelgevend kader uit artikel 5, §1, 1°, van de TRIO-wet, m.n.;

C. *het re-integratietraject bedoeld in afdeling 2 van boek I, titel 4, hoofdstuk VI, van de codex;*

D. *de bijzondere procedure in het kader van artikel 34 van de wet van 3 juli 1978 betreffende de arbeidsovereenkomsten bedoeld in afdeling 3 van boek I, titel 4, hoofdstuk VI, van de codex.”*

"[h]et RIZIV heeft ons laten weten dat dit ruimer is dan deze expliciet vermelde normen; het gaat om elke norm waarin een taak / opdracht is toevertrouwd aan een actor die toegang heeft tot het TRIO-platform."

Deze redenering levert geenszins een bevredigend antwoord, gelet op het feit dat juist uit de TRIO-wet afgeleid moet kunnen worden wie toegang heeft tot het TRIO-platform en op basis van welke normen en/of voorwaarden. Bovendien lijkt de aanvrager niet terug te koppelen naar het overkoepelend oogmerk van de organisatie en oprichting van het TRIO-platform, m.n. **terugkeer naar werk van (langdurige) arbeidsongeschikten bevorderen, hetgeen een essentieel onderdeel vormt bij de proportionaliteits- en noodzakelijkheidstoets.**

35. In het verlengde hiervan is de afbakening of omschrijving van de "*verankerde opdrachten inzake, naargelang het geval, de evaluatie van de staat van arbeidsongeschiktheid, de evaluatie van de behoefte aan andermans hulp en de re-integratie van de arbeidsongeschikte persoon die de betrokken actor moet uitoefenen*" eveneens problematisch. Hoewel men met zekerheid kan stellen dat gegevensverwerking enkel geoorloofd is, indien het enerzijds betrekking heeft op de verankerde opdrachten van de in de wet vermelde actoren¹⁹ en anderzijds beperkt blijft tot voormelde materies²⁰ blijft de invulling hiervan buitengewoon breed en vaag. Sterker nog, het geheel leidt tot een omkering van de legaliteitslogica, waarbij het erop neer komt dat als een bepaalde actor enigerlei taak heeft betreffende voormelde materies, dat deze toegang zou mogen hebben tot het TRIO-Platform. Dergelijke benadering ondermijnt de vereiste rechtszekerheid en staat op gespannen voet met het legaliteitsbeginsel.
36. Zodoende blijft het voor de Autoriteit een raadsel waarom gesteld wordt dat bepaalde gegevens verkregen kunnen worden in het kader van opdrachten gerelateerd aan *de evaluatie van de staat van arbeidsongeschiktheid, de evaluatie van de behoefte aan andermans hulp en de re-integratie van de arbeidsongeschikte persoon*, als er in artikel 5, §1, 2° uitdrukkelijk aangegeven wordt dat het niet onmiddellijk verbonden is met de trajecten en procedures vermeld in 1°, die net op deze evaluaties gericht zijn. De hypothese dat het mogelijks over andere bestaande trajecten zou gaan werd bovendien door de aanvrager zelf in het verleden uitgesloten.²¹
37. Een andere hypothese die – *op vraag naar bijkomende toelichting* – ditmaal aangekaart werd door de aanvrager is dat:

"[d]e desbetreffende tekst [...] destijds geschreven [is] vanuit de invalshoek van de opdrachten die de adviserend arts, de medewerker van het multidisciplinaire team of de Terug Naar Werk-coördinator moet vervullen op grond van de reglementering van de uitkeringsverzekering voor werknemers en de uitkeringsverzekering voor zelfstandigen en die niet gekoppeld zijn aan een specifiek "Terug Naar Werk-

¹⁹ Het doeleinde moet een doel op zich zijn en niet alleen maar een middel om een doel te bereiken.

²⁰ Voldoet niet aan de vereiste van specificiteit.

²¹ Zie advies 63/2024, randnr. 33.

traject” binnen deze uitkeringsverzekeringen. Een voorbeeld is dat de adviserend arts na de ontvangst van het getuigschrift van arbeidsongeschiktheid contact opneemt met de behandelend arts om bijkomende informatie in te winnen of dat de adviserend arts in het kader van een aanvraag tot toelating om het werk tijdens de arbeidsongeschiktheid te hervatten (zonder dat er een “Terug Naar Werk-traject” is opgestart), contact opneemt met de preventieadviseur-arbeidsarts van de werkgever waarbij het werk wordt hervat om bijkomende informatie in te winnen.”

Dienaangaande lijkt het aangewezen om de aanvrager te wijzen op enkele onduidelijkheden die uit aangekaarte hypothese voortvloeien.

38. In dat opzicht lijkt het aannemelijk dat de procedures en trajecten mogelijks kunnen, **maar in feite niet** degene zijn die beoogd worden in artikel 5, §1, 2° van de TRIO-wet. Dat verklaart wellicht waarom expliciet vermeld wordt dat het hier om verwerkingen gaat die “niet onmiddellijk verbonden” zijn met de trajecten bedoeld in 1°.
39. De aangereikte hypothesen lijken betrekking te hebben op de controle opdracht krachtens artikel 153§1 Ziekteverzekeringswet en eventueel artikel 153§2, lid 2 Ziekteverzekeringswet, wat betreft het toezicht op de sociaalprofessionele re-integratie van de arbeidsongeschikte gerechtigden en waarbij in dit kader een inschatting van hun restcapaciteiten gemaakt wordt.²² In samenhang gelezen met het toepassingsgebied van artikel 5, §1, 2° van de TRIO-wet, is de meest plausibele optie dat dit overeenstemt met *de evaluatie van de staat van arbeidsongeschiktheid en eventueel de evaluatie van de behoefte aan andermans hulp*.
40. Los van het feit dat de voorgelegde voorbeelden beperkt zijn tot een werknemerssituatie en geen zelfstandigen betreffen, en waarbij het in minstens één geval om een situatie gaat waarin uitdrukkelijke toestemming van de betrokkene vereist is, zou het er dus op neerkomen dat gegevens opgevraagd kunnen worden door een adviserend arts van een andere actor – zie supra, m.h.o. het uitvoeren van de controle opdracht van de adviserend arts. Dit alles binnen het kader van het bevorderen van de terugkeer naar werk van arbeidsongeschikten. Er wordt vooreerst op gewezen dat ‘controle’ en ‘evaluatie’ niet noodzakelijkerwijs hetzelfde betekenen. Hetgeen het toepassingsgebied en rechtmatigheid van de verwerking van gegevens langs het TRIO-platform in vraag stelt. Voorts wordt op gewezen dat beide artsen een onderscheiden opdracht hebben, zowel qua finaliteit als rechtsgrond. Dergelijke praktijk kan leiden tot een vervaging van bevoegdheden, een uitholling van de toestemming van de betrokkene bij re-integratie en een structureel risico op doeluitbreiding.²³

²² Zo gaat het daarin om de re-integratie in het kader van het terug naar werk-traject bedoeld in artikel 100 en 110, noch kan het om een beroepsherscholing gaan krachtens 109bis omdat de aanvrager stelt dat er geen andere trajecten bedoeld werden.

²³ In dit verband wordt teruggekoppeld naar randnr. 7.

41. Het zo breed formuleren van het doeleinde heeft als gevolg dat elke verwerking gerechtvaardigd zou kunnen worden zolang er een verband gelegd kan worden met het bevorderen van de terugkeer naar werk van arbeidsongeschikten en zolang de opdrachten gekaderd kunnen worden onder *de evaluatie van de staat van arbeidsongeschiktheid, de evaluatie van de behoefte aan andermans hulp en de re-integratie van de arbeidsongeschikte persoon*. Zoals reeds uiteengezet, ent een dergelijke formulering van het doeleinde zich ertoe dat het naar het naar inziens gekneed kan worden.
42. Dit is des te meer het geval omwille van de verwijzing naar "*verankerde opdrachten in toepasselijke reglementering*" die niet gedefinieerd en bijgevolg niet afgebakend is, waardoor het gecorreleerd kan worden aan eender welke regelgeving waaraan die opdrachten gelinkt kunnen worden. Bovendien zorgt de formulering "naargelang het geval" voor een 'whichever fits best' situatie, waarbij een risico bestaat dat eender welke regelgeving waarin taken aan de betrokken actoren worden toegekend, als grondslag voor de gegevensverwerking kan dienen, zolang zij, hoogstwaarschijnlijk op eigen beoordeling, achten dat het gelinkt kan worden aan hun opdrachten.²⁴
43. Het geheel in acht genomen is de Autoriteit van inziens dat **artikel 5, §1, 2°, in geen geval voldoet aan het beginsel van doeleindebeperking. De Autoriteit acht dat de bepaling onvoldoende precies is over het doeleinde van de verwerkingen en de aard van de toegelaten opdrachten. Het gebruik van vage termen en verwijzingen creëert het risico op gegevensuitwisselingen die onvoldoende gekaderd zijn**. De aanvrager hoeft er niet aan herinnerd te worden dat het doeleindebeginsel een essentieel onderdeel uitmaakt van rechtmatige gegevensverwerking. Bovendien zorgt dergelijke formulering ook voor een aantasting van het beginsel van minimale gegevensverwerking en transparantie – zie infra.
44. Wat de statistische doeleinden betreft beperkt de Autoriteit zich tot een verwijzing naar advies 63/2024, randnummers 37 t.e.m. 40, waarin deze – in lijn met artikel 5(1)(b) AVG – welbepaald, uitdrukkelijk omschreven en gerechtvaardigd geacht werden. Onverlet hiervan, werd destijds in kanttekening geopperd "*of dergelijke statistieken niet op 'anonieme' wijze (zonder verwerking van persoonsgegevens) uit het TRIO-platform kunnen worden gegenereerd.*"

Op vraag van de Autoriteit lichtte de aanvrager ditmaal toe: "*De statistische analyse die enkel betrekking heeft op het gebruik van het TRIO-platform, kan enkel zinvol geschieden op gepseudonimiseerde persoonsgegevens omdat ze dient te geschieden op de individuele records uit de gegevensbank. Het resultaat van de statistische analyse zijn uiteraard steeds anonieme gegevens.*"

²⁴ Op vraag van de Autoriteit of de bedoelde gegevens enkel op verzoek verstrekt (d.w.z. nadat een actor hier expliciet om vraagt), dan wel proactief gedeeld worden op initiatief van een andere actor? Gaf de aanvrager aan dat dit "*enkel op verzoek [kan].*"

De Autoriteit neemt hier akte van, maar acht het niettemin zinvol om dit op enigerlei wijze te verduidelijken, zodat het voorspelbaar en transparant is voor de betrokkenen.

C. Minimale gegevensverwerking/ Proportionaliteit

45. Artikel 5.1.c), AVG bepaalt dat persoonsgegevens toereikend, terzake dienend en beperkt moeten zijn tot wat noodzakelijk is voor de beoogde doeleinden (principe van 'minimale gegevensverwerking').
46. Gelet op de verschillende aanpassingen van de bestaande normen en de verschillende toepassingsgevallen, m.n. gezondheidstoezicht op werknemers, re-integratie van arbeidsongeschikte werknemer, zal dit onderdeel als volgt worden besproken:
 - *Hoofdstuk III. De preventieve handelingen en de specifieke verplichtingen van de preventieadviseur-arbeidsarts;*
 - *Hoofdstuk IV De verschillende vormen van gezondheidsbeoordelingen betreft en met name*
 - *Afdeling 3. Onderzoek bij werkhervatting en bezoek voorafgaand aan de werkhervatting;*
 - *Afdeling 4 wat betreft de spontane raadpleging, wordt een nieuw artikel I.4-37/1;*
 - *Hoofdstuk VI. Werkhervatting voor arbeidsongeschikte werknemers,*
 - *Afdeling 1. Contact met de arbeidsongeschikte werknemer met het oog op het informeren over de mogelijkheden bij werkhervatting;*
 - *Afdeling 2. Het re-integratietraject van de werknemer die het overeengekomen werk tijdelijk of definitief niet kan uitoefenen.*
47. Vooreerst wordt opgemerkt dat de categorieën van gegevens die verwerkt zullen worden volgens het aanvraagformulier opgesomd worden in artikel 6 van de TRIO-wet. In lijn met randnrs. 3 t.e.m. 6 wordt verwezen naar het standpunt van de Autoriteit in advies 63/2024, in het bijzonder randnrs. 41-54. Terzake wordt op gewezen dat de Autoriteit niet in staat was om de minimale gegevensverwerking en de opslagbeperking naar behoren te beoordelen, vanwege de onduidelijkheid en de onvolledigheid van de te verwezenlijken doeleinden. Desondanks **heeft de Autoriteit** toch **aanbevelingen geformuleerd betreffende de 'gezondheidsgegevens' en het 'medisch verslag', die tot op heden niet zijn opgevolgd**. Zoals destijds aangekaart werd, zijn deze verwijzingen te ruim en te vaag en stroken ze bijgevolg niet met het principe van minimale gegevensverwerking van artikel 5(1)(c) AVG. Bovendien wordt opgemerkt dat de aanvrager destijds in zijn uitleg betreffende de 'gezondheidsgegevens' een correlatie maakte met gegevens die onder artikel 5, §1, 2° van de TRIO-wet zouden vallen, hetgeen zoals eerder aangekaart, niet in overeenstemming is met het doelbeperkingsbeginsel van de AVG. Ergo elke doorgifte of verwerking van gegevens op deze grond is niet conform aan de AVG.

- **Hoofdstuk III. De preventieve handelingen en de specifieke verplichtingen van de preventieadviseur-arbeidsarts**

48. Met betrekking op de overlegmogelijkheden tussen artsen (TRIO) wordt artikel I.4-22 van de Codex aangevuld met een nieuwe tweede paragraaf, die stelt dat:

"Mits toestemming van de werknemer, kunnen de behandelend arts, de adviserend arts en de preventieadviseur-arbeidsarts overleggen over de gezondheidstoestand van een werknemer, en kan de preventieadviseur-arbeidsarts ook informatie met hen delen overeenkomstig de wet van 31 januari 2025 houdende de oprichting en de organisatie van het TRIO-platform."

49. De aanvrager lichtte toe dat artikel I.4-22 van de Codex gesitueerd moet worden in de context van artikel 5, §1, 1° b), c) en d) van de TRIO-wet. Met andere woorden, zowel het informeren naar de omstandigheden die de oorzaak kunnen zijn van de afwezigheid van een werknemer en de evolutie van zijn gezondheidstoestand, als het overleg over de gezondheidstoestand van een werknemer, zijn beperkt tot situaties die ressorteren onder **het bezoek voorafgaand aan de werkherhervatting²⁵, het re-integratietraject²⁶** en de bijzondere procedure in het kader van artikel 34 WAO²⁷. Niettemin wekt dergelijke interpretatie vragen op in gevallen waar geen toestemming verkregen wordt van de werknemer.

50. De Autoriteit stelt vast dat artikel I.4-22 van de Codex, een voorafgaandelijke toestemmingsvoorwaarde invoert. Zodoende moet er van de werknemer een toestemming zijn alvorens:

- I. geïnformeerd wordt naar de omstandigheden die de oorzaak kunnen zijn van die afwezigheid en naar de evolutie van zijn gezondheidstoestand;²⁸
- II. de behandelend arts, de adviserend arts en de preventieadviseur-arbeidsarts overleggen over de gezondheidstoestand van een werknemer;²⁹
- III. gegevens te delen overeenkomstig de wet van 31 januari 2025 houdende de oprichting en de organisatie van het TRIO platform.³⁰

51. Aler hierop verder in te gaan, wenst de Autoriteit in kanttekening op te merken dat er divergenties zijn tussen de Nederlandse en de Franse ontwerpteksten. In artikel I.4-22, §1 van de Codex is er in de Franse versie sprake van "avec l'accord du travailleur", terwijl er in de tweede paragraaf gesproken wordt van "le consentement du travailleur". In de Nederlandse versie wordt enkel

²⁵ Bedoeld in artikel I.4-36 van de Codex.

²⁶ Bedoeld in afdeling 2 van boek I, titel 4, hoofdstuk VI, van de Codex.

²⁷ Bedoeld in afdeling 3 van boek I, titel 4, hoofdstuk VI, van de Codex

²⁸ Artikel I.4-22, §1 van de codex

²⁹ Artikel I.4-22, §2 van de codex

³⁰ Artikel I.4-22, §2 van de codex

gebruik gemaakt van de term 'toestemming'. Tegen deze achtergrond wordt de aanvrager aan herinnerd dat 'toestemming'³¹ een juridisch begrip is dat aan bepaalde voorwaarden moet voldoen, m.n. vrij, specifiek, geïnformeerd en ondubbelzinnig zijn.³² De Autoriteit is van oordeel dat de enige juiste interpretatie, een toestemming in de zin van de AVG is. De aanvrager wordt in het licht hiervan **verzocht om de formulering in de Franse versie aan te passen, zodat er uitsluitend verwezen wordt naar 'consentement'**.

52. M.h.o. het vermijden van praktijken waarbij in het patiëntendossier aangegeven wordt dat de betrokkene toestemming gegeven heeft, terwijl dit in werkelijkheid nooit heeft plaatsgevonden, wordt de regelgever met aandrang verzocht – voor de bepalingen waar een toestemmingsvereiste geldt – om uitdrukkelijk een schriftelijk bewijs van toestemming op te leggen.
53. Terugkoppelend naar randnr. 50 leidt de Autoriteit uit de formulering af dat de hoeveelheid en soort van informatie of gegevens die bekomen kunnen worden afhangt per situatie.
54. **Wat de situatie onder I betreft** – artikel I.4-22, §1 van de Codex – kan de preventieadviseur arts informeren naar de omstandigheden die de oorzaak kunnen zijn van een werknemer zijn afwezigheid en de evolutie van zijn gezondheidstoestand. Merk op dat de formulering uitdrukkelijk stelt 'informeren naar', dit wilt zeggen dat de informatie die hieruit voortvloeit, **voortkomt uit gerichte vragen** naar ofwel één van beide aspecten ofwel beide aspecten. Het gaat dus om een eenzijdig verzoek van de preventieadviseur-arbeidsarts naar de behandelend en adviserend arts. Bovendien zijn er drie complementaire voorwaarden:
 - het is **beperkt tot welbepaalde gevallen**, m.n., het kunnen inschatten van de preventieprogramma, beroepsziekten op te sporen, risico's te identificeren en de arbeidsongeschikte werknemer, met het oog op de re-integratie op het werk, werk te geven dat overeenstemt met zijn toestand;
 - de preventieadviseur arts moet dit **nuttig achten**³³;
 - en tenslotte moet zoals reeds aangegeven de werknemer hiervoor **toestemming** geven.
55. Dat het om gerichte vragen gaat, werd, *in casu*, bevestigd door de aanvrager. In dit verband gaf **de aanvrager ook aan:**

³¹ De betrokkene die instemt moet een werkelijke keuze krijgen, zonder dat er enige sprake is van bedrog, intimidatie of dwang en geen aanzienlijke negatieve gevolgen loopt bij weigering. Alvorens toestemming te verlenen moet de betrokkene over informatie beschikken die kwalitatief, gemakkelijk toegankelijk is, begrijpbaar nauwkeurig en volledig is. Deze toestemming moet specifiek worden gegeven voor het doel van de verwerking, die duidelijk en op ondubbelzinnige wijze moet worden beschreven. Deze toestemming moet voorts ondubbelzinnig zijn, in die mate dat er geen redelijke twijfel mag bestaan over het feit dat de betrokkene zijn toestemming gegeven heeft.

³² Artikel 4(11) van de AVG.

³³ Dit impliceert een motivering.

dat de gegevens voorlopig beperkt zijn tot artikel 6 van de TRIO-wet, maar “[dat het] mogelijk [is] dat het in de toekomst wordt uitgebreid (evenals de TRIO-wet).”

De aanvrager gaf als hiernavolgende voorbeelden over de soort vragen die onder informeren naar deze aspecten ressorteren:

“Bv. vragen naar de omstandigheden die de oorzaak kunnen zijn van de afwezigheid: dit zal vooral gevraagd worden aan de behandelend arts, bv. om na te gaan of de aandoening/ziekte van de werknemer (gedeeltelijk of volledig) het gevolg kan zijn van het werk of de arbeidsomstandigheden van de werknemer zoals rugletsel (door slechte werkomstandigheden, door slechte houding, door medisch probleem?), maagklachten (bv. door stress, of door medisch probleem?), ...

Bv. vragen naar de evolutie van de gezondheidstoestand: dit kan zowel van de behandelend als de adviserend arts worden gevraagd, bv. om de progressie in te schatten van werkhervatting (bv. halftijds, drievierde, ...) of om te weten of er nog behandelingen lopende of nodig zijn, om te weten of werkhervatting op korte termijn mogelijk is gezien de gezondheidstoestand (bv. beslissing C).”³⁴

56. Gelet op randnr. 49 is het in dit verband onduidelijk of de regelgever met de vermelding “informatie met hen delen overeenkomstig de wet van 31 januari 2025 houdende de oprichting en de organisatie van het TRIO-platform” in artikel I.4-22, §2 van de Codex ook de gegevens beoogt die voortvloeien uit artikel I.4-22, §1 van de Codex. Hoewel dit op grond van randnr. 55 impliciet het geval lijkt te zijn, kan dit niet met absolute zekerheid vastgesteld worden. Deze onzekerheid volgt uit het antwoord op de vraag hoe het informeren naar de omstandigheden die de oorzaak kunnen zijn van die afwezigheid en naar de evolutie van zijn gezondheidstoestand op heden gebeurt. Hetgeen als volgt beantwoord werd:

“[h]ier is geen specifieke procedure voor voorzien in de codex over het welzijn op het werk. De arbeidsarts kan contact opnemen met de behandelend arts of de adviserend arts op de wijze die hij verkiest, d.w.z. via e-mail, telefonisch, teams, etc. ...”

Het zou kunnen zijn dat de nieuwe paragraaf de huidige situatie waarbij er geen specifieke procedure is, vervangt. Echter, blijft dit ambigu, omwille van de structuur van de informatiedeling langs het TRIO-platform – zie randnr. 58. Hierbij wordt opgemerkt dat het contradictoir lijkt om twee systemen te handhaven, gelet op de toelichting van de aanvrager in randnr. 49. Indien er toch voor wordt geopteerd om beide systemen te behouden, wordt de aanvrager verzocht om hier duidelijkheid over te scheppen en moet hoe dan ook de noodzakelijkheid hiervan gemotiveerd worden.

57. **Wat de situatie onder II betreft** – artikel I.4-22, §2 van de Codex – vermoedt de Autoriteit dat het om een uitbreiding van de gegevens gaat in vergelijking met de situatie in randnr. 54. Een ‘overleg’ impliceert immers een wederkerig en interactief element. Het is hierbij ook relevant om op te merken dat de formulering – in tegenstelling tot de voorgaande situatie onder de eerste

³⁴ In dit verband wordt teruggekoppeld naar randnr. 7.

paragraaf – impliceert dat het initiatief voor overleg, inclusief het delen van informatie, ook kan uitgaan van een andere actor dan de preventieadviseur-arbeidsarts.

58. Op vraag van de Autoriteit naar de wijze waarop de behandelend arts, de adviserend arts en de preventieadviseur-arbeidsarts kunnen overleggen, stipuleerde de aanvrager dat:

*"[h]et overleg via het TRIO-platform gebeurt via notificaties die de betrokken actor naar een andere actor kan verzenden. Deze notificaties kunnen eventueel worden begeleid door het verzenden van een document naar de betrokken actor."*³⁵

De aanvrager werd opnieuw bevraagd naar de 'notificaties' en of deze samenvielen met versleutelde berichten, dan wel hiervan te onderscheiden zijn. Hierop gaf de aanvrager aan:

"[d]e inhoud van een notificatie wordt gepseudonimiseerd omdat dit medische gegevens kan bevatten."

Uit het geheel wordt vastgesteld dat notificaties overeenkomen met berichten die gepseudonimiseerd worden, maar deze daarom niet perse versleuteld zijn.

59. Tenslotte wordt ook een kanttekening gemaakt bij het materieel toepassingsgebied van de gegevens die verwerkt kunnen worden in het kader van dit 'overleg'. Gezien de aanvrager op de vraag naar het aspect van informatie-deling overeenkomstig de TRIO-wet gedeeld kan worden uitdrukkelijk stelt;

"het toepassingsgebied van de wet houdende de oprichting en organisatie van het TRIO platform, dat bepaalt welke actoren informatie kunnen uitwisselen via het TRIO platform (artikel 5, §2) en over welk soort van informatie dit gaat (art. 6). De formulering van artikel I.4-22 is gericht aan de arbeidsarts, omdat dit kadert in de codex over het welzijn op het werk", volgt redelijkerwijs dat er met de term 'gezondheidsgegevens' **geen andere gegevens beoogd mogen worden dan degenen die gestipuleerd zijn in artikel 6, lid 2, 4° b), c) en d) van de TRIO-wet,**³⁶

wordt terzake aanbevolen om de term 'gezondheidsgegevens' verder te preciseren en af te bakenen overeenkomstig randnr. 47.

60. **Wat de situatie onder II en III betreft,** is het onduidelijk of hetgeen de regelgever beoogt: i) **twee toestemmingen** zijn: een toestemming van de werknemer voor het overleg en een tweede toestemming voor het delen van informatie overeenkomstig de TRIO-wet; ii) **één toestemming** alvorens te kunnen overleggen, waarna er ook informatie gedeeld kan worden overeenkomstig de TRIO-wet; iii) of dat er **ongeacht de toestemming**, informatie overeenkomstig de TRIO-wet gedeeld kan worden.

61. Op vraag naar verdere duiding hieromtrent, stipuleerde de aanvrager het volgende:

³⁵ Betreffende het begrip 'notificatie' verwijst de Autoriteit naar advies 63/2024, randnummer 38, waar de aanvrager het als volgt verduidelijkt heeft: *"Het gaat om berichten (via een vrij tekstveld) die de betrokken actoren naar elkaar op een beveiligde wijze kunnen sturen om gerichte vragen te stellen (bijvoorbeeld het verstrekken van bijkomende informatie bij een medisch document).*

³⁶ Onverlet artikel 5, §1, 2° TRIO-platform wet, waarvan de Autoriteit van oordeel is dat deze niet voldoet aan het beginsel van doelbeperking – zie randnummers xxx.

"[d]e arbeidsarts vraagt aan de werknemer vooral zijn toestemming om te kunnen overleggen met andere artsen: deze toestemming wordt (voor zover ons bekend aangezien dit een praktische modaliteit betreft) gevraagd bij het eerste contact in het kader van een re-integratietraject, een bezoek voorafgaand aan de werkhervatting, enz. en daarbij kan de werknemer speciëren met wie overlegd mag worden. Wat het delen van informatie over de voortgang van de trajecten en procedures betreft, gaat het vooral om informatie die de verzekeringsinstelling nodig heeft om haar opdrachten te kunnen uitvoeren (bv. opstart RIT wil zeggen dat er geen TNW-traject wordt opgestart; opstart TNW-traject als RIT is afgesloten): daarvoor is geen toestemming van de werknemer nodig, omdat het om de wettelijke opdrachten van deze actoren gaat."

62. Uit nadere analyse blijkt echter dat de aanvrager in het verleden een tegengestelde interpretatie had.³⁷ Bovendien lijkt het in dit verband ook pertinent om te verwijzen naar de website van het RIZIV aangaande de toestemming van de patiënt voor het gebruik van TRIO-platform. Daar wordt uitdrukkelijk aangegeven dat er toestemming gegeven moet worden om gegevens te kunnen delen via dit platform.³⁸
63. Het geheel in acht genomen blijft het dus onduidelijk hoe de toestemming geïnterpreteerd moet worden. Ofwel, gaat het om de eerste twee hypothesen, overeenkomstig randnr. 62, waarbij geldt dat er toestemming vereist is om te overleggen, maar ook om gegevens te delen via het TRIO-platform. Ofwel gaat het om de derde hypothese die voortvloeit uit het antwoord van de aanvrager. Dergelijke tegenstrijdige interpretatie van de aanvrager en het RIZIV, bevestigt onze bekommernis omtrent de onduidelijkheid die er heerst rond de toestemming. In het licht hiervan wordt bij de regelgever aangedrongen om dit te verhelderen. Indien gekozen wordt voor de derde hypothese, moet de zinstructuur van de tweede paragraaf aangepast worden, zodat er geen term gebruikt wordt zoals 'ook', die impliciet de indruk wekt dat toestemming daarop eveneens van toepassing is.

³⁷ Zie de bijkomende toelichting van de aanvrager in advies 63/2024, randnr. 14: "De Autoriteit merkt op dat artikel 5, §1, van het voorontwerp van wet uitdrukkelijk voorziet dat het TRIO-platform functioneert "met toestemming van de arbeidsongeschikte persoon".

Na bevraging omtrent de draagwijdte van deze toestemming, verduidelijkt de aanvrager eerst: "Indien er geen toestemming wordt verstrekt, kan de gegevensuitwisseling (gegevensverwerking) niet via het TRIO-platform gebeuren. Deze toestemming kan niet los worden gezien van de toestemming die is bepaald in bijvoorbeeld artikel 100, §1/2, tweede lid en artikel 110, §2, tweede lid van de (Ziekteverzekeringswet) en artikel I.4.73, §3, van de (Codex).

Indien de arbeidsongeschikte persoon bijvoorbeeld zijn toestemming niet geeft inzake de verwerking van de persoonsgegevens opgenomen in het Terug naar werk-dossier kan er geen Terug naar werk-traject plaatsvinden."

Na bijkomende bevraging nuanceert de aanvrager als volgt: "Het TRIO-platform is geen verplicht platform, maar wel een veiligere manier dan het huidige gebruik van e-mail en papieren briefwisseling. Er is dus wel nog altijd een alternatieve 'gegevensstroom' mogelijk. De arbeidsongeschikte persoon zelf heeft zelf geen toegang tot het platform, dus hij zal de informatie nog steeds ontvangen zoals dit vandaag reeds gebeurt.

De arbeidsongeschikte persoon geeft dus bijvoorbeeld zijn toestemming aan het RIZIV om zijn gegevens (technisch) te verwerken op het TRIO-platform en dit naast de toestemming die hij geeft om het traject op te starten."

³⁸ RIZIV, TRIO: Het platform voor eenvoudige communicatie met betrokken artsen wanneer u een arbeidsongeschikte persoon begeleidt, laatst geraadpleegd op 13 juni 2025 langs <<https://www.riziv.fgov.be/nl/professionals/individuele-zorgverleners/artsen/trio-het-platform-voor-eenvoudige-communicatie-met-betrokken-artsen-wanneer-u-een-arbeidsongeschikte-persoon-begeleidt>>.

- **Hoofdstuk IV de verschillende vormen van gezondheidsbeoordelingen en met name:**

64. **Afdeling 3. Onderzoek bij werkhervatting en bezoek voorafgaand aan de werkhervatting**, en in het bijzonder betreffende dat laatste, *i.e.*, het informeel traject, wordt artikel I.4-36 van de Codex gewijzigd zodat de laatste zin in het tweede paragraaf als volgt vervangen wordt:

"Vanaf het ogenblik dat de preventieadviseur-arbeidsarts deze aanvraag ontvangt, verwittigt hij de werkgever, tenzij de werknemer hiermee niet akkoord is."

65. Net zoals het geval is in randnr. 51, is ook hier een inconsistentie tussen de Nederlandse en Franse versie van de ontwerptekst. In tegenstelling tot de Nederlandse versie, wordt in de Franse versie gebruik gemaakt van het begrip 'consentement', hetgeen overeenstemt met de term 'toestemming' in het Nederlands en niet de term 'akkoord' zoals in het voorliggende Ontwerp het geval is. Zodoende wekt de Nederlandse versie de indruk dat de werkgever automatisch verwittigt wordt door de preventieadviseur-arbeidsarts, vanaf het ogenblik dat deze laatste de aanvraag ontvangt. Door nadien te stellen "*tenzij de werknemer hiermee niet akkoord is*" wordt impliciet de indruk gewekt dat het aan de werknemer is om zich daartegen te verzetten. Dit wordt tevens versterkt door het gebruik van de term 'toestemming' elders in het Ontwerp. Bijgevolg zou het initiatief van deze laatste moeten komen. Hetgeen in contrast staat met de Franse versie die door het gebruik van de term 'consentement' impliceert dat de preventieadviseur-arbeidsarts de toestemming moet toetsen om te weten dat de werknemer niet zou toestemmen. **In het licht hiervan vraagt de Autoriteit om de term 'akkoord' te vervangen door het begrip 'toestemming'**. Daarbij verdient het m.h.o. rechtszekerheid de aanbeveling om de aanvullende uitleg van de aanvrager over de wijze van interpretatie, m.n.,

"de arbeidsarts zal de werknemer vragen of hij akkoord is dat de werkgever op de hoogte wordt gebracht"

in het verslag aan de Koning op te nemen.

66. **Het derde paragraaf wordt vervangen door:**

"De werkgever kan de preventieadviseur-arbeidsarts verzoeken om de arbeidsongeschikte werknemer uit te nodigen voor een bezoek voorafgaand aan de werkhervatting.

De werknemer is niet verplicht om in te gaan op deze uitnodiging van de preventieadviseur-arbeidsarts. De preventieadviseur-arbeidsarts brengt de werkgever op de hoogte indien de werknemer niet ingaat op zijn uitnodiging."

67. In dat verband verduidelijkte de aanvrager dat:

"[d]e preventieadviseur-arbeidsarts [...] vrij [is] om te kiezen op welke manier hij een weigering door een werknemer aan de werkgever communiceert."

Ofschoon dit *“geen gevolgen voor de werknemer of voor de werkgever”* met zich mee zou brengen, zou dit volgens de aanvrager toch in het ‘communicatiedossier’ genoteerd kunnen worden krachtens;

“[a]rtikel 6, tweede lid, 2° van de wet houdende de oprichting en organisatie van het TRIO-platform kunnen ook voor een bezoek voorafgaand aan de werkhervatting de volgende gegevens in het communicatiedossier worden geregistreerd (mits toestemming van de werknemer):

a) de datum van ontvangst van de aanvraag tot opstart van het desbetreffende type van traject of procedure;

b) de begin- en einddatum van het desbetreffende type van traject of procedure;

c) het type van traject of procedure, met in geval van een re-integratietraject bedoeld in afdeling 2 van boek I, titel 4, hoofdstuk VI, van de codex, de beslissing bedoeld in artikel I.4-73, § 4, van de codex;

d) de status van het desbetreffende type van traject of procedure;

e) de registratie van de toestemming van de arbeidsongeschikte persoon indien de toepasselijke reglementering deze toestemming voor de gegevensverwerking vereist;”

68. De Autoriteit is er evenwel niet van overtuigd dat artikel 6 van de TRIO-wet effectief toepasselijk is. De applicatie zal afhangen van de wijze waarop men het opstarten van ‘het bezoek voorafgaand aan de werkhervatting’, *i.e.*, het ‘informeel traject’ zal interpreteren.

69. Indien dit traject opgestart wordt op het ogenblik dat de preventieadviseur-arbeidsarts een verzoek ontvangt, waarbij een weigering door de werknemer het traject onmiddellijk stopzet, vraagt de Autoriteit zich af wat de meerwaarde is om dit in het communicatiedossier te vermelden, als dit *“geen gevolgen voor de werknemer of voor de werkgever”* zou hebben. In lijn met rechtspraak van het Hof van Justitie wordt *“aan herinnerd dat de voorwaarde inzake de noodzaak van de verwerking moet worden onderzocht in samenhang met het zogenoemde beginsel van „minimale gegevensverwerking” van artikel 5, lid 1, onder c), AVG op grond waarvan persoonsgegevens „toereikend [moeten] zijn, ter zake dienend en beperkt [...] tot wat noodzakelijk is voor de doeleinden waarvoor zij worden verwerkt.”*³⁹ Zodoende geldt dat er enkel gegevens verwerkt mogen worden **die noodzakelijk zijn voor het bewerkstelligen van de vooropgestelde doeleinden**. *In casu*, het terug naar werk van arbeidsongeschikten te bevorderen **in samenhang** met het vervullen van de verankerde opdrachten van de preventieadviseur-arbeidsarts. In aanmerking genomen dat de aanvrager uitdrukkelijk aangeeft dat er geen gevolgen zijn, lijkt het aanmaken van communicatiedossiers, dan wel de vermelding hiervan in het communicatiedossier, overbodig. Concreet komt een weigering erop neer dat er geen evaluatie, overleg, werkpostonderzoek en begeleiding volgt en er dus ook geen sprake is van *“traject”* in de inhoudelijke zin. Gegevensverwerkingen die in dergelijke hypothese zouden plaatsvinden, lijken dan ook niet in lijn te zijn met de vereiste van een proportionele, minimale

³⁹ HvJ, nr. C-252/21, 04 juli 2023, *Meta Platforms vs. Bundeskartellamt*, ECLI:EU:C:2023:537, para 109.

gegevensverwerking. Het zou bovendien ook strijdig zijn met de opslagbeperking om gegevens te registreren 'voor het geval dat'.

70. Overigens is ook de verwerking m.h.o. het bereiken van de statistische doeleinden twijfelachtig, aangezien er hieruit een statistische vertekening kan voortvloeien, waarbij men 'opgestarte trajecten' in rekening neemt die inhoudelijk niet hebben plaatsgevonden.
71. Indien er pas sprake van een opstart van traject is als de werknemer gevolg geeft aan de uitnodiging voor het bezoek voorafgaand aan de werkhervatting, spreekt het voor zich dat er geen gegevens verwerkt dienen te worden bij een weigering.
72. Voorgaand in acht genomen, komt de Autoriteit tot het besluit dat de gegevensverwerking in beide hypothesen, niet voldoet aan het proportionaliteitsbeginsel en het beginsel van minimale gegevensverwerking.

73. Het vijfde paragraaf wordt vervangen door:

"De preventieadviseur-arbeidsarts nodigt de werknemer uit voor een bezoek voorafgaand aan de werkhervatting, dat plaatsvindt binnen een termijn van tien werkdagen volgend op de dag van de ontvangst van de aanvraag.

Hij onderzoekt indien nodig de werkpost van de werknemer met het oog op het nagaan van de mogelijkheden tot aanpassing van deze werkpost. Als de gezondheidsproblematiek verband houdt met de psychosociale risico's van het werk of met musculoskeletale risico's op het werk, kan de preventieadviseur-arbeidsarts zich laten bijstaan door een preventieadviseur met deze specifieke deskundigheid.

Mits toestemming van de werknemer kan de preventieadviseur-arbeidsarts ook overleg plegen met de behandelend arts, de adviserend arts en/of de diensten en instellingen van de Gewesten en Gemeenschappen."

74. De nieuwe paragraaf zet de procedure uiteen in het kader van een voorafgaand bezoek bij de preventieadviseur-arbeidsarts. Een bijzonder aandachtspunt hierbij is het laatste lid, waarin naast de mogelijkheid voor overleg tussen de preventieadviseur-arbeidsarts, de behandelend arts en de adviserend arts, er ook een mogelijkheid voor overleg ingevoerd wordt met de diensten en instellingen van de Gewesten en Gemeenschappen. **De enige interpretatie die verenigbaar is met de AVG, is een overleg dat telkens afzonderlijk plaatsvindt tussen de preventieadviseur-arbeidsarts en elk van de actoren apart.** Omwille van de verschillende posities, vertrouwensrelaties en het onderscheiden oogmerk van de diverse entiteiten, **kan het geenszins om een gezamenlijk overleg gaan.**⁴⁰

⁴⁰ In dit verband wordt teruggekoppeld naar randnr. 7.

75. In eerste instantie wordt de aandacht gevestigd op de voorafgaande toestemmingsvoorwaarde die vervuld moet zijn, alvorens overleg mogelijk is. Terzake wordt teruggekoppeld naar randnr. 51 waar de voorwaarden voor een geldige toestemming, die hier eveneens van toepassing zijn, uiteengezet worden. De Autoriteit benadrukt dat het om een toestemming moet gaan die specifiek per actor is. Dit geldt bij uitstek voor het overleg met de diensten en instellingen van de Gewesten en Gemeenschappen. Het lijkt m.h.o. de transparantie en de rechtszekerheid, raadzaam om dit te verduidelijken in het Ontwerp en minstens in het verslag aan de Koning.
76. Vervolgens wordt een kanttekening gemaakt bij 'overleg'. Zoals vastgesteld in randnr. 57 verloopt het overleg tussen de preventieadviseur-arbeidsarts en de behandelend arts en de adviserend arts **langs notificatieberichten op het TRIO-platform**. Een andere invulling van het overleg voor dit onderdeel zou enkel rechtmatig zijn als het onderscheid in de norm uitdrukkelijk aangegeven wordt en de noodzakelijkheid van een subsidiair systeem zowel gemotiveerd als gerechtvaardigd wordt. Nauw aansluitend hieraan wordt ook verwezen naar randnr. 81.
77. Op vraag naar wat de reden of het doel van het overleg tussen de preventieadviseur-arbeidsarts en de diensten en instellingen van de Gewesten en Gemeenschappen, stipuleerde de aanvrager:
- "[h]et doel is om de arbeidsarts te ondersteunen bij het onderzoeken van de voorwaarden of modaliteiten voor ander of aangepast werk, bv. door de arbeidsdeskundige van de VDAB of om na te gaan of er financiële ondersteuning mogelijk is voor aanpassingen van de werkpost. Deze mogelijkheid van overleg wordt toegevoegd naar analogie met wat mogelijk is tijdens het re-integratietraject (art. I.4-73, §3 van de Codex)."*
- De aanvrager lijkt aan te geven dat er een lijn doorgetrokken wordt tussen twee bepalingen – artikel I.4-36, §5 en artikel I.4-73, §3 – die beiden betrekking hebben op verschillende trajecten.
78. De Autoriteit vraagt zich in dat opzicht af – in het bijzonder voor korte arbeidsongeschiktheid – of het enerzijds noodzakelijk en anderzijds proportioneel is om reeds in een dergelijk vroeg stadium, een externe partij, m.n. de diensten en instellingen van de Gewesten en Gemeenschappen, die niet noodzakelijkerwijs een rol van arts dragen, in het overleg te betrekken. Bovendien zijn de gevolgen volledig anders tussen de twee trajecten zodat er voldoende grensafbakening daartussen moet blijven. Het kan niet de bedoeling zijn dat het facultatieve karakter verwatert tot een quasi-formele procedure, met extra druk op werknemer of werkgever. Bovendien, gaat het Ontwerp niet in op de gegevens die door de diensten en instellingen van de Gewesten en Gemeenschappen **verwerkt en bewaard** kunnen worden. **Terzake wordt aan de regelgever aanbevolen om te herevalueren of dergelijk overleg reeds in dit stadium noodzakelijk en proportioneel is t.a.v. de vooropgestelde doeleinden, rekening houdend met het feit dat de mogelijkheid reeds aanwezig is in het re-integratietraject. Niettegenstaande de**

herevaluatie, moet minstens een duidelijke kadering ingevoerd worden over de gegevens die verwerkt kunnen worden en de bewaring – zie infra.⁴¹

79. Vervolgens wordt de aanvrager op gewezen dat de formulering – en bijgevolg de invulling – verschillend is. Zo gaat het in ontworpen paragraaf 5 om een overleg tussen de preventieadviseur-arbeidsarts “*en/of de diensten en instellingen van de Gewesten en Gemeenschappen.*” Hetgeen niet exact hetzelfde is als de formulering in artikel I.4-73, §3, 4° van de Codex, waar sprake is van “*een (arbeids)deskundige van de diensten en instellingen van de Gewesten en Gemeenschappen en/of hun partners, inzonderheid betreffende de mogelijkheden voor opleiding, aanpassingen aan de werkpost en/of begeleiding.*” Zodoende zou er krachtens ontworpen paragraaf 5 met eender wie van de diensten en instellingen van de Gewesten en Gemeenschappen een overleg kunnen zijn, in tegenstelling tot artikel I.4-73, §3, 4° van de Codex, waar uitdrukkelijk verwezen wordt naar een overleg, dat specifiek over “*de mogelijkheden voor opleiding, aanpassingen aan de werkpost en/of begeleiding*” gaat, met ‘een (arbeids)deskundige’. Onverlet of het betrekken van de ‘de diensten en instellingen van de Gewesten en Gemeenschappen’ op dit stadium noodzakelijk en bijgevolg rechtmatig is – zie supra – moet in het ontworpen paragraaf een omkadering voorzien zijn betreffende het overleg. Er wordt aanbevolen om in het verslag aan de Koning toe te lichten waarom deze entiteiten vereist zijn in een overleg. **Daarnaast moet klaarblijkelijk uit opgemaakt kunnen worden, wat er exact besproken wordt, welke gegevens** verwerkt worden door de diensten en instellingen van de Gewesten en Gemeenschappen’ en in het bijzonder moet zeker gespecificeerd worden **wie** binnen de diensten en instellingen van de Gewesten en Gemeenschappen hiervoor aangewezen wordt. Daarbij moet ook onderstreept worden dat de gegevens die voortkomen uit dat overleg in geen geval verder verspreid mogen worden binnen de diensten en instellingen van de Gewesten en Gemeenschappen. Er wordt op gewezen dat een verdere verwerking het risico van een onrechtmatige verwerking vergroot, maar bovendien ook enkel kan overeenkomstig vooropgestelde doeleinden.
80. In kanttekening wordt tevens opgemerkt dat er m.h.o. de rechtszekerheid en in het licht van het transparantiebeginsel, aanbevolen wordt te specificeren wie er bedoeld wordt met ‘partners’ in artikel I.4-73, §3, 4° van de Codex.
81. Nauw aansluitend bij randnrs. 76 en 79 is de vraag hoe dat overleg in de praktijk georganiseerd zou worden, *i.e.*, middel en medium. De aanvrager specificeerde dat er;

“[...] geen specifieke procedure voor voorzien [is]. De manier van overleg is vrij te kiezen tussen de partijen.”

⁴¹ In dit verband wordt teruggekoppeld naar randnr. 7.

Gelet op randnummer 49 – waar vermeld wordt dat voor de toepassingsgevallen van het bezoek voorafgaand aan de werkhervatting, het overleg overeenkomstig de TRIO-wet zou verlopen – kan er redelijkerwijs vanuit gegaan worden dat de vrije keuze voor de wijze van overleg, enkel geldt voor het overleg tussen de preventieadviseur-arbeidsarts en de diensten en instellingen van de Gewesten en Gemeenschappen. Een *a contrario* interpretatie zou geen steek houden en diverse bepalingen uit het Ontwerp en voormelde wet ondermijnen.

82. Voorgaande in acht genomen, is het enigszins zorgwekkend dat er geen specifieke procedure voorzien is voor het overleg tussen deze partijen. Dergelijke leemte staat op gespannen voet met de verschillende verplichtingen die uit de AVG voortvloeien, *i.e.*, transparantie, doelbeperking en beveiliging – *zie supra*. Bovendien roept dergelijk overleg ook vraagstukken op met betrekking tot hun juridische rol als (gezamenlijke) verwerkingsverantwoordelijke en de bijkomende verplichtingen die van toepassing kunnen zijn – *zie* randnr. 84. Daar komt ook bij dat het vrij kiezen van de overlegvorm risico's op willekeur en verschillen met zich meebrengt tussen ondernemingen en regio's waarbij werknemers ongelijke waarborgen en bescherming kunnen ervaren naargelang de wijze van overleg. Dit schaadt het rechtszekerheidsbeginsel en het gelijkheidsbeginsel. Overigens zijn deze personen en instellingen omwille van het autonomiebeginsel niet verplicht om deel te nemen aan dergelijk overleg.⁴²

83. Er werd voorts verduidelijkt dat:

“de diensten en instellingen van de gemeenschappen en de gewesten [...] momenteel geen betrokken actor [zijn] bij de informatie-uitwisseling via het TRIO-platform (art. 5, §2).”

Hetgeen onderschraagt werd door de aanvrager die toelichtte dat:

“Deze Gemeenschappen en Gewesten [...] geen toegang [hebben] tot het TRIO-platform. In het kader van een Terug Naar Werk-traject (bedoeld in artikel 100 of 110 van de gecoördineerde wet van 14 juli 1994) kan bijvoorbeeld de Terug Naar Werk-coördinator bepaalde gegevens uitwisselen met de bevoegde instelling of dienst van de Gemeenschappen en Gewesten (in voorkomend geval heeft bijvoorbeeld deze Terug Naar Werk-coördinator deze gegevens via het TRIO-platform verkregen).”

84. Wat de statement betreft – *“momenteel geen betrokken actor [zijn] bij de informatie-uitwisseling via het TRIO-platform (art. 5, §2)”* – lijkt de aanvrager te impliceren dat dit toekomstgewijs, mogelijks wel het geval zou kunnen zijn. Er wordt terzake op gewezen dat de diensten en instellingen van de Gewesten en Gemeenschappen een activerende en begeleidende opdracht hebben en niet per se een controle- of beoordelingsfunctie. Als zij structureel toegang krijgen tot medische of sociaalrechtelijke gegevens via het TRIO-platform ontstaat er een risico op functievermenging (begeleider en potentieel beoordelaar), perceptie van controle of sturing van

⁴² Advies 71.700/1 van de afdeling Wetgeving van de Raad van State van 13 juli 2022 over een ontwerp van koninklijk besluit tot wijziging van de codex over het welzijn op het werk wat het re-integratietraject voor arbeidsongeschikte werknemers betreft, blz. 5.

werkonwilligen, met mogelijke terughoudendheid van werknemers. Het kan tevens problemen leveren met proportionaliteit en dataminimalisatie, in aanmerking genomen dat structurele toegang tot het TRIO-platform ook toegang betekent tot (of koppeling met sociaalrechtelijke en arbeidsgelerateerde) medische informatie. Bovendien moet overeenkomstig de AVG toegang en verwerking van persoonsgegevens doelgebonden, proportioneel en minimaal zijn, waarbij eveneens een wettelijke grondslag en noodzakelijkheid vereist is. Dergelijke toegang voor deze instellingen en diensten kan leiden tot te ruime gegevensdeling, buiten de context waarvoor de gegevens initieel verzameld zijn. Laat staan dat de juridische rol ook bepaald zal moeten worden – zie randnr. 82.⁴³

85. **Afdeling 4 wat betreft de spontane raadpleging**, wordt een nieuw artikel I.4-37/1, ingevoegd die ingaat op de preventie van uitval en het volgende stipuleert:

"Art. I.4-37/1. §1. De werknemer die het risico loopt arbeidsongeschikt te worden door gezondheidsproblemen, kan aan de werkgever vragen om na te gaan of een aanpassing van zijn werkpost en/of aangepast of ander werk mogelijk zijn.

§2. De werkgever kan hierover het advies vragen van de preventieadviseur-arbeidsarts. De preventieadviseur-arbeidsarts, of zijn verpleegkundig personeel, neemt binnen een termijn van tien werkdagen volgend op de dag van ontvangst van de vraag van de werkgever contact op met de werknemer om na te gaan aan welke voorwaarden en modaliteiten het werk en/of de werkpost moet(en) beantwoorden om aangepast te zijn aan de gezondheidstoestand van de werknemer. Indien nodig voert de preventieadviseur-arbeidsarts een gezondheidsbeoordeling uit.

§3. De werkgever die niet kan ingaan op deze vraag van de werknemer, brengt dit zo snel mogelijk schriftelijk ter kennis van de werknemer."

86. Het betreft een situatie waarbij de werknemer **op dat moment nog niet arbeidsongeschikt** is, maar **wel het risico loopt** dat te worden door gezondheidsproblemen.

87. De ontworpen bepaling voorziet in een mogelijkheid voor de werknemer, om aan de werkgever te vragen om na te gaan of er een aanpassing van de werkpost en/of aangepast of ander werk mogelijk is. Op vraag naar welke informatie de werknemer hiervoor aan de werkgever moet geven, preciseerde de aanvrager:

"[e]r wordt niet voorzien dat de werknemer bepaalde informatie aan de werkgever moet bezorgen. Hij kan gewoon de vraag stellen om het werk aan te passen."

De Autoriteit schat de kans vrij klein dat een werkgever zomaar tot een aanpassing van het werk zal gaan, zonder dat de werknemer enigerlei informatie verschaft over diens gezondheidsproblemen of het risico om arbeidsongeschikt te worden. Als de regelgever niettemin beoordeelt dat de kans reëel is dat een werkgever aangepast werk zou voorzien louter op basis van de vraag van een werknemer 'om het werk aan te passen', dan **lijkt het onontbeerlijk om**

⁴³ In dit verband wordt teruggekoppeld naar randnr. 7.

de eerste paragraaf aan te passen. Hieruit moet dan ondubbelzinnig blijken dat de werknemer de vraag kan stellen, zonder dat de werkgever hiervoor bijkomende informatie mag vereisen.

88. Volgens de aanvrager is;

"[...] de werkgever [...] niet verplicht om deze vraag van de werknemer door de arbeidsarts te laten beoordelen. Als de werknemer uitdrukkelijk wil dat de arbeidsarts tussenkomt om aanbevelingen te doen inzake aangepast werk of een aanpassing van de werkpost, kan hij immers ook een spontane raadpleging vragen bij de arbeidsarts.

Dit houdt – zoals bevestigd door de aanvrager – dus in dat de werkgever hiertoe kan overgaan zonder tussenkomst van de preventieadviseur-arbeidsarts. Onverlet voorgaande aanbeveling – zie randnr. 87 – merkt de Autoriteit op dat krachtens artikel I.4-4 van de Codex, de werkgever de plicht heeft om de preventieadviseur-arbeidsarts te verwittigen als de werkgever kennis krijgt van gezondheidsproblemen gelinkt aan de arbeidsomstandigheden. **In het licht hiervan wordt de aanvrager verzocht om verdere duiding te voorzien over de samenhang van beide bepalingen, in het bijzonder wanneer het verschillende toepassingsgevallen betreft, zodat het risico op verwarring geminimaliseerd wordt.**

89. Dat een werknemer weet dat hij risico loopt om **arbeidsongeschikt te worden**, impliceert dat een behandelend arts, de werknemer hiervan op de hoogte gesteld heeft na consultatie ofwel dat de werknemer op eigen initiatief, op basis van eigen vaststelling van ongemakken en zonder voorafgaand bezoek aan een behandelend arts, hier de aandacht op vestigt. In casu, bevestigt de aanvrager dat het nagaan aan welke voorwaarden en modaliteiten het werk en/of de werkpost moet(en) beantwoorden om aangepast te zijn aan de gezondheidstoestand van de werknemer, niet noodzakelijk veronderstelt dat de werknemer reeds contact met een behandelend arts heeft gehad, om de preventieadviseur-arbeidsarts informatie te kunnen geven over het risico of de gezondheidsproblemen.

"Het is de arbeidsarts die na moet gaan aan welke voorwaarden en modaliteiten het werk moet beantwoorden om aangepast te zijn aan de gezondheidstoestand van de werknemer op basis van het contact met de werknemer. Indien de arbeidsarts dit nodig acht, kan hij ook overleg plegen met de behandelend arts."

90. Naast het feit dat toestemming vereist is alvorens er overleg plaats kan vinden, lijkt het merkwaardig om te stellen dat er een overleg met een behandelend arts gepleegd kan worden, als de werknemer niet per se op consultatie is geweest bij de behandelend arts. Zoals hierna uiteengezet, lijkt het TRIO-platform hiervoor niet het juiste medium te zijn.

91. De vermelding "[i]ndien nodig voert de preventieadviseur-arbeidsarts een gezondheidsbeoordeling uit", is niet gericht op de gevallen waar de werknemer nog geen consultatie gehad heeft met de behandelend arts. Zo werd aangemaand dat

"[...] het [...] mogelijk [is] dat de preventieadviseur-arbeidsarts, naar aanleiding van het contact met de werknemer, vaststelt dat de gezondheidstoestand van de werknemer zodanig is dat hij zijn overeengekomen werk niet langer kan uitoefenen (bv. veiligheidsfunctie of een functie met verhoogde waakzaamheid). In dat geval dient de arbeidsarts over te gaan tot een gezondheidsbeoordeling van deze werknemer om deze ongeschikt te verklaren."

92. Op vraag of de gegevens die hiermee verband houden bijgehouden werden op het TRIO-platform, verklaarde de aanvrager dat:

"[d]it [...] mogelijk is, als daarvoor communicatie met andere artsen noodzakelijk is (artikel 5, §1, 2°)."

In dit verband wordt vooreerst op gewezen – zoals uiteengezet in randnrs. 32 t.e.m. 43 – dat **artikel 5, §1, 2° van de Codex niet voldoet aan het beginsel van doelbeperking**. Bovendien lijkt dit, gelet op de toelichting van de aanvrager in randnr. 49, niet te kaderen onder de toepassing van artikel I.4-22 van de Codex. In de mate dat er toch verwerkingen zouden plaatsvinden, zullen deze bijgevolg onrechtmatig zijn.

93. Daarnaast wenst de Autoriteit erop te wijzen dat de aanvrager zelf verklaarde dat het toepassingsgeval van het ontworpen artikel, niet per se veronderstelt dat een behandelend arts geconsulteerd is geweest – randnr. 92. **Dit impliceert dat de informatie van de behandelend arts voor dit specifieke geval niet substantieel lijkt, hetgeen de noodzakelijkheid van communicatie in vraag stelt.**

94. Het geheel in acht genomen, strekt de ontworpen bepaling er niet toe dat er een communicatie en gegevensverwerking zou zijn tussen de diverse artsen op grond van de TRIO-wet, noch dat de werkgever – zoals de aanvrager aangeeft – recht heeft op informatie na dergelijk verzoek.

- **Hoofdstuk VI. werkhervatting voor arbeidsongeschikte werknemers**

95. **Afdeling 1. Contact met de arbeidsongeschikte werknemer met het oog op het informeren over de mogelijkheden bij werkhervatting**, en in het kader van een 'snelle actie na 4 weken', werd artikel I.4-71/1 van de Codex aangevuld.

"Art. I.4-71/1.- Zonder afbreuk te doen aan artikel I.4-22, en in opvolging van **de informatie over de arbeidsongeschiktheid van de werknemer**, informeert de preventieadviseur-arbeidsarts, of zijn verpleegkundig personeel, de arbeidsongeschikte werknemer zo snel mogelijk over de mogelijkheden bij werkhervatting, met inbegrip van de mogelijkheid om **een gesprek te hebben met de preventieadviseur-arbeidsarts of zijn verpleegkundig personeel**, een bezoek voorafgaand aan de werkhervatting te vragen of een re-integratietraject op te starten, met het oog op het faciliteren van

werkhervatting via aanpassingen aan de werkpost en/of via aangepast of ander werk." (Onderlijning en vet toegevoegd door de Autoriteit).

96. Terzake specificeerde de aanvrager dat deze bepaling in het licht van artikel I.4-4, §3 van de Codex beoordeeld dient te worden. Daarin wordt;

"[immers] bepaal[d] [...] dat de werkgever de arbeidsarts de preventieadviseur-arbeidsarts in kennis moet stellen van elke arbeidsongeschiktheid van vier weken of meer."

Zodoende dient er pas na 4 weken arbeidsongeschiktheid een actie ondernomen te worden.

"De arbeidsartsen gaan in principe ook niet eerder op de hoogte zijn van de arbeidsongeschiktheid van de werknemer." De vermelding "Een snelle actie na 4 weken" zoals opgenomen in de geconsolideerde versie van het ontwerp wordt niet opgenomen in de Codex, maar vormt een link naar het regeerakkoord en is uitsluitend bedoeld om het overleg in de Hoge Raad PBW te faciliteren."

De aanvrager bevestigt dat **de correcte interpretatie "zo snel mogelijk ná 4 weken arbeidsongeschiktheid"** hoort te zijn. Met het oog op de rechtszekerheid en transparantie, verdient het aanbeveling om dit te verduidelijken in het Ontwerp of minstens in het verslag aan de Koning.

97. Daarnaast verduidelijkte de aanvrager dat de betekenis van de formulering *"zonder afbreuk te doen aan artikel I.4-22"* als volgt geïnterpreteerd moest worden:

"[h]et doel van artikel I.4-71/1 van de codex is het informeren van de werknemer over de mogelijkheden om het werk te hervatten via ander of aangepast werk, of een aanpassing van de werkpost, niet om na te gaan of de afwezigheid van de werknemer om gezondheidsredenen gegrond is (artikel I.4-22 eerste zin van de codex). Dit is immers voorbehouden voor de controlearts."

98. Ofschoon 'zonder afbreuk te doen aan' niet het voorwerp van de wijziging is, merkt de Autoriteit in kanttekening op dat de formulering, gelet op de wijzigingen in artikel I.4-22, voor verwarring kan zorgen. In aanmerking genomen dat de preventieadviseur-arbeidsarts – zoals de aanvrager terecht aangeeft, geen controletaak uitvoert over de gegrondheid van de afwezigheid – kan de formulering ook geïnterpreteerd worden als zijnde dat er geen afbreuk mag gedaan worden aan de voorafgaande toestemmingsvereiste van het informeren naar de omstandigheden die de oorzaak van de afwezigheid kunnen zijn en de evolutie van de gezondheidstoestand, net zoals de voorafgaande toestemmingsvereiste alvorens er overleg tussen de diverse arts en kan plaatsvinden en informatiedeling overeenkomstig de TRIO-wet mogelijk is. Hetgeen in feite vanzelfsprekend is, aangezien artikel I.4-71/1 Codex, ook uitdrukkelijk naar dit traject verwijst. Zodoende wordt aanbevolen om desgevallend de formulering aan te vullen zodat het gecorreleerd wordt met het verbod tot controle van de gegrondheid van afwezigheid.

99. Aangaande de vraag over welke soort 'informatie' het gaat in het kader van de contacten zoals bedoeld in artikel I.4-71/1 – m.n. vanaf welk moment er sprake is van *"in opvolging van de*

informatie over de arbeidsongeschiktheid' waarover geïnformeerd moet worden – verklaarde de aanvrager:

*"[h]et gaat op dit moment over de informatie die de arbeidsarts van de werkgever krijgt op basis van art. I.4-4, §3 van de codex. **Het huidige regeerakkoord voorziet echter dat de behandelende artsen voor iedereen die langer dan 4 weken afwezig is, een ziekteattest met diagnostiek zullen moeten overmaken aan de arbeidsartsen. Hiervoor dient nog wel een procedure te worden uitgewerkt. In de toekomst zal de informatie over de arbeidsongeschiktheid dus mogelijk van een andere bron komen.**" (vet toegevoegd door de Autoriteit)*

Terzake stelt de Autoriteit vast dat artikel I.4-4, §3 van de Codex, geen verdere informatie over het soort gegevens bevat, buiten het feit dat een werknemer vier weken of meer arbeidsongeschikt is. Dienaangaande lijkt het aangewezen om het Ontwerp derwijze aan te vullen dat eruit afgeleid kan worden over welke gegevens het gaat, *i.e.*, er moet minstens verwezen worden naar artikel I.4-4, §3 van de Codex. **Ofschoon de Autoriteit over onvoldoende informatie beschikt om het vetgedeelte te beoordelen, lijkt het niettemin aangewezen om hierover in kanttekening op te merken dat pathologieën bedekt worden door het medisch beroepsgeheim krachtens artikel 458 van het strafwetboek. Het kan bijgevolg niet de bedoeling zijn om [aan] werkgevers dergelijke informatie door te geven.**⁴⁴

100. Op vraag naar de motivering van het verschil tussen 'een gesprek' en andere bestaande formele stappen (contactmomenten) zoals het vragen van een bezoek voorafgaand aan de werkhervatting, of het opstarten van een re-integratietraject, werd geargumenteed dat:

"[a]nders dan het bezoek en het re-integratietraject heeft het gesprek niet werkhervatting op zich tot doel. Het is eerder een bijkomende mogelijkheid voor de werknemer om van de arbeidsarts of een verpleegkundige meer duiding te krijgen over de mogelijkheden om het werk te hervatten, als hij daar nood aan heeft. In kader van een re-integratietraject en een bezoek voorafgaand aan de werkhervatting moet een werknemer ook fysiek worden uitgenodigd voor een onderzoek."

De aanvrager bevestigt, *in casu*, dat de meerwaarde van dit gesprek t.a.v. voormelde trajecten / procedures het de bedoeling is om een laagdrempelig, oriënterend contactmoment te creëren buiten het formele re-integratiekader.

101. Cruciaal hierbij is dat de aanvrager uitdrukkelijk aangeeft dat er geen registratie van het gesprek voorzien is, door aan te geven dat er geen gegevens opgenomen zouden worden in het communicatiedossier van het TRIO-platform, omdat;

"er [...] immers nog geen sprake [is] van een traject of procedure (art. 5, §1, 1°)" bekrachtigd de aanvrager haar standpunt.

⁴⁴ In dit verband wordt teruggekoppeld naar randnr. 7.

Dit wil dus zeggen dat er geen gegevens, die voortvloeien uit dit gesprek, mogen worden verwerkt.⁴⁵ Hoewel de Autoriteit zich hierachter schaart, wordt in kanttekening opgemerkt dat de redenering van de aanvrager tegelijkertijd ook vragen doet rijzen voor de uitvoering in de praktijk. Zo lijkt het merkwaardig dat er een mogelijkheid voor een gesprek wordt ingevoerd, dat aanleiding kan geven tot verdere acties of beslissingen, maar waarvan geen gegevens verwerkt of gebruikt zullen worden. Het zou onwenselijk zijn dat informatie uit een informeel en niet-geregistreerd gesprek toch zou doorvloeien naar andere entiteiten. Dergelijke praktijk zou niet alleen een risico vormen voor de transparantie en rechtszekerheid, maar ook strijdig kunnen zijn met het beginsel van gegevensminimalisatie en het vertrouwens karakter van het overlegmoment. Het lijkt dan ook raadzaam om het Ontwerp derwijze aan te vullen dat deze interpretatie expliciet uit de tekst blijkt.

1. Indien het gesprek geen aanleiding mag geven tot gegevensverwerking, dient dit consequent worden doorgetrokken in alle vervolgstappen;
2. Indien wel gegevens verwerkt zouden worden (niet op TRIO-platform), dient er een duidelijke juridische grondslag voorzien worden, met afbakening van het doeleinde, de betrokken actoren, de bewaartermijnen en de soorten gegevens.

102. **In diezelfde afdeling 1**, wordt tevens een nieuw artikel I.4-71/2 toegevoegd. Hierna weergegeven:

"Art. I.4-71/2.- §1. De werkgever neemt in het arbeidsreglement een procedure op voor het onderhouden van contact met arbeidsongeschikte werknemers, waarin ten minste het volgende is vastgelegd:

1° door wie de arbeidsongeschikte werknemer gecontacteerd zal worden;

2° de frequentie van het contact.

§2. Deze procedure maakt deel uit van een actief afwezigheidsbeleid dat tot doel heeft de terugkeer naar het werk in geval van arbeidsongeschiktheid te faciliteren en voor te bereiden. Deze procedure beoogt in geen geval na te gaan of de afwezigheid van de werknemers om gezondheidsredenen gegrond is."(onderlijning toegevoegd door de Autoriteit)

103. Deze bepaling wordt in de geconsolideerde versie ondergebracht in sectie "*Snelle actie na 4 weken.*" De aanvrager verduidelijkte dat het niet geïnterpreteerd moet worden als zijnde dat er vanaf 4 weken dergelijke contact praktijk ingevoerd moet worden:

"de werkgever moet een procedure opmaken waarin bepaald wordt wanneer contact wordt opgenomen met arbeidsongeschikte werknemers."

Het gaat bijgevolg **om een algemene verplichting die opgelegd wordt ongeacht de termijn van arbeidsongeschiktheid**. Onverlet hiernavolgende afwegingen – vanaf randnr.

⁴⁵ Op vraag naar bevestiging dat er effectief geen gegevens verwerkt worden van het gesprek, specificeerde aanvrager: "[d]it klopt."

106 – wordt de aanvrager aanbevolen om dit te verduidelijken in het Ontwerp, en minstens in het verslag aan de Koning.

104. De aanvrager wordt op gewezen dat ontworpen bepaling I.4-71/2.- §1, 1° van de Codex een essentieel element betreft dat door de wetgever zelf moeten worden geregeld en dat in beginsel niet kan worden gedelegeerd aan de uitvoerende macht, en al helemaal niet aan 'werkgevers'. Onverlet hiernavolgende overwegingen wordt **de regelgever bijgevolg verzocht om dit vast te leggen in de daartoe geëigende norm, rekening houdend met de bijkomende toelichting van de aanvrager** waarin uiteengezet werd dat degenen die bedoeld worden onder het eerste punt:

“[i]nterne personen [zijn] binnen de onderneming, bv. leidinggevenden, collega's, HR, ...”.

Met het oog op de rechtszekerheid en transparantie lijkt het eveneens raadzaam om hierover bijkomende duiding op te nemen in het verslag aan de Koning.

105. Op de vraag wat onder een 'frequentie van contact' moet worden verstaan in het licht van de beoogde doeleinden, specificeerde de aanvrager:

“[e]r moet bepaald worden hoe vaak/wanneer er (opnieuw) contact wordt opgenomen met de arbeidsongeschikte werknemer.”

Ingevolge bijkomende bevraging (inzake wat 'frequent' contact geacht werd in het licht van de doeleinden, *i.e.*, elke dag, om de week, om de maand, etc.) betuigde de aanvrager:

“[d]at is aan de werkgever om te bepalen en dit zal gebeuren in overleg met de werknemers via de procedures tot wijziging van het arbeidsreglement.”

De Autoriteit is bezorgd dat de aanvrager niet in staat blijkt om te specificeren welke frequentie van contact noodzakelijk wordt geacht ter verwezenlijking van de vooropgestelde doeleinden. Als de regelgever dit niet kan, dan is de vraag nog maar hoe andere entiteiten die met een verscheiden oogmerk handelen, dit wel zullen kunnen. Zoals hierna uiteengezet, raakt dergelijk contact ook aan het recht op de eerbiediging van het privéleven, de bescherming van dit fundamentele recht hoe dan ook vereist dat de uitzonderingen op de bescherming van persoonsgegevens en de beperkingen ervan **binnen de grenzen van het strikt noodzakelijke blijven**.⁴⁶ De Autoriteit staat positief tegenover het feit dat de aanvrager zelf aangeeft dat de werkgever het arbeidsreglement niet eenzijdig vastlegt – **hetgeen overigens niet uit het Ontwerp blijkt**, zie *infra* – doch wordt op gewezen dat dit op zich geen voldoende beschermingsdrempel vormt om disproportioneel contact – en bijgevolg inbreuken op het recht op de eerbiediging van het privéleven en de bescherming van persoonsgegevens – te verletten. **Zodoende moet de regelgever een kader voorzien met beschrijving van de criteria voor een proportionele frequentie van contact voor de werkgevers en andere entiteiten die mee het arbeidsreglement opstellen.**

⁴⁶ HvJ, nrs. C-293/12 en C-594/12, 8 april 2014, *Digital Ireland Ltd*, ECLI:EU:C:2014:238, para 52.

106. Daarnaast is de inhoudelijk **afbakening van dergelijk contact heel wankel**. De aanvrager specificeerde, **op vraag naar wat de inhoud van dergelijk contact zou zijn**, dat:

"[h]et doel is contact houden met de zieke werknemer. Het is niet de bedoeling dat er wordt gepolst naar de medische problematiek van de werknemer, of naar wanneer de werknemer zelf denkt te hervatten cfr. §2."

Los van het feit dat 'contact houden met een zieke werknemer' op zichzelf niet als een voldoende concreet legitiem finaliteit beschouwd kan worden, draagt dit antwoord weinig bij over wat de inhoud van dit contactmoment zou zijn. In feite zou er in de bepaling klaarblijkelijk moeten worden opgenomen wat er besproken moet worden. Hetgeen op heden ontbreekt. Indien het de bedoeling is dat de werknemer bevraagd wordt naar 'hoe het met hem/haar gaat' – wat overigens betwistbaar is gelet op het tweede paragraaf – dan dient dit ook vast te staan in de bepaling die het contactmoment vereist. **Het kan geenszins de bedoeling zijn om een bepaling in te voeren die een contactmoment, oplegt met een arbeidsongeschikte werknemer zonder daarbij een duidelijk en ondubbelzinnige afbakening te voorzien over hetgeen wat bevraagd / besproken moet worden tijdens dergelijk contactmoment.** Dit zou *a contrario* de doos van Pandora openen met rechtsonzekerheid en oneigenlijke toepassingen als gevolg.

107. Daarenboven is er, zoals hierna uiteengezet, een prangend **probleem aangaande de noodzaak van dergelijk contact, de uiteenlopende doeleinden die niet conform zijn aan het doeleinde van het Ontwerp, de daarmee samenhangende proportionaliteit en tenslotte de legitimiteit van deze bepaling.**

108. De aanvrager werd bevraagd naar de noodzakelijkheid van dit contact en de inhoud die daaruit voortvloeit, in het licht van hetgeen op heden aan de werkgever doorgegeven wordt. Zo gaf de aanvrager aan:

"[h]et regeerakkoord stelt dat werkgevers een actief verzuimbeleid moeten voeren waarin langdurig ziekteverzuim zo veel mogelijk wordt voorkomen en zieke werknemers regelmatig worden gecontacteerd en opgevolgd. Dit artikel geeft uitvoering aan het regeerakkoord."

De aanvrager wordt aan herinnerd dat het regeerakkoord blijk geeft van de politieke wil, doch niet geldt als normatief doel van de bepaling zelf. Het lijkt in dit verband essentieel om de aanvrager te verwijzen naar randnr. 10 waarin duidelijk aangegeven wordt dat een inmenging op het recht op eerbiediging van het privéleven en het gezinsleven aan verschillende voorwaarden moet voldoen.

109. De tweede paragraaf benadrukt dat het actieve afwezigheidsbeleid gericht is op het faciliteren en voorbereiden van de werkhervatting na arbeidsongeschiktheid. Niettegenstaande het feit dat

de bepaling verder reikt dan het kader van het Ontwerp⁴⁷ – m.n. ook betrekking heeft op kortdurige arbeidsongeschikten – is het vooropgestelde geformuleerde doeleinde te algemeen en beleidsmatig abstract. Dit staat in **schril contrast** met de vereiste van **proportionaliteit** en haalt bovendien **de legitimiteit van de bepaling onderuit** omdat deze verder reikt dan het toepassingsgebied van het Ontwerp.⁴⁸ Er wordt tevens ook teruggekoppeld naar eerdere toelichting – randnr. 21 m.n. de terugkeer naar het werk van arbeidsongeschikten bevorderen – over de **omkadering die vereiste is om als welbepaald** geacht te kunnen worden overeenkomstig de AVG. Overigens blijft de doeleinde van dergelijk contact onduidelijk. Deze noodzakelijkheid is geenszins aangetoond noch in de bepaling, noch in de communicatie met de aanvrager zoals weergegeven in randnrs. 108 en 110.

110. Bovendien wordt **de noodzakelijkheid van dergelijk contact ondergraven** doordat de aanvrager zelf aangeeft dat er na dat contact:

| “er [...] geen gegevens [...] bijgehouden [hoefden te worden].”

Dienaangaande wordt geobserveerd dat het feit dat het niet bijgehouden hoeft te worden, **niet opgenomen is in het Ontwerp**. *A contrario* wilt dit dus zeggen dat het wel bijgehouden mag worden. Bovendien gaat het niet om een strikt verbod, maar eerder om een mogelijkheid, *i.e.*, ‘hoeven’ staat niet gelijk aan ‘moeten’.

111. Daarenboven, wordt nergens aangegeven hoe dit contact moet plaatsvinden (mondeling, via videocall, andere digitaal, schriftelijk, verslaggeving, etc.). Dergelijke leemte bezorgt de werkgever een vrijgeleide tot diverse verwerkingen en bewaring van gegevens, hetgeen ook omwille van de gevoeligheid van de gegevens verregaande risico’s van inbreuken op de gegevensbescherming met zich mee kunnen brengen.

112. Overigens gaat het om een verplichting die verankerd wordt in het arbeidsreglement, maar dit roept tevens vragen aangaande de juridische gevolgen bij een weigering van het contact of wie de frequentie van dit contact bewaart. In dat verband verklaarde de aanvrager dat een weigering van contact door de werknemer geen gevolgen voor hem teweeg zou brengen. Gelet op het feit dat een werknemer geacht wordt het arbeidsreglement op te volgen, is de Autoriteit, er niet van overtuigd dat er werkelijk geen gevolgen kunnen zijn. **Indien dit effectief niet het oogmerk van de regelgever is, dan verdient het de aanbeveling om dit in de bepaling vast te leggen**. Daarnaast wordt de aanvrager op gewezen dat het opnemen van een bepaling waarin een procedure verplicht wordt, voor het invoeren van een zekere frequentie van contact,

⁴⁷ Dit ontwerp is gestoeld op “het allesomvattend plan voor de preventie en re-integratie van langdurig zieken”. Hetgeen niet overeenkomt met een procedure van contact die zonder onderscheid opgelegd wordt aan korte en lange arbeidsongeschikten.

⁴⁸ Preventie van langdurige ziekten omvat niet automatisch alle kortdurige afwezigheden.

veronderstelt dat er toezicht op dat contact gehouden zal worden. Derhalve moet er een manier zijn om deze frequentie te kunnen nagaan.

113. In kanttekening wordt tevens opgemerkt dat het arbeidsreglement normalerwijze tot stand komt in overleg tussen de werkgever en zijn werknemers. Indien *“er een ondernemingsraad bestaat, stelt deze het reglement op en brengt de wijzigingen in een bestaand reglement aan.”*⁴⁹ *“Wanneer er geen ondernemingsraad bestaat, wordt elk ontwerp van reglement of van wijziging in een bestaand reglement opgesteld door de werkgever, die het door aanplakking ter kennis van de werknemers moet brengen.”*⁵⁰ De formulering van de bepaling dient in dat opzicht ook gewijzigd te worden.

114. Er weze aan herinnerd dat de positieve verplichting die uit hoofde van artikel 8 EVRM op de staat rust niet naar behoren vervuld is, tenzij hij de eerbiediging van het privéleven in de betrekkingen tussen individuen waarborgt door een wettelijk kader vast te stellen waarin rekening wordt gehouden met de verschillende belangen die in een bepaalde context moeten worden beschermd.⁵¹ Terzake is het hier van doorwegend belang dat er ongeacht de noodzaak voor het wettelijk kader, er door de overheid ook maatregelen ingevoerd worden **die gepaard gaan met adequate en voldoende waarborgen tegen misbruik**.⁵² Het geheel in acht genomen wordt aan de regelgever gevraagd om deze bepaling in zijn **volledigheid te herevalueren**. In die mate dat de bepaling toch ingevoerd wordt, is het uitermate belangrijk dat de regelgever een duidelijke en nauwkeurige omkadering implementeert zodat de inhoud van het contact geregeld wordt, de vormvereiste van het medium en de gegevens die daaruit voortvloeien gekaderd worden, *i.e.*, wel of geen verbod van gegevensverwerking uitdrukkelijk opnemen en de categorieën van gegevens die verwerkt worden, en de frequentie van contact aan banden wordt gelegd. Van cruciaal belang is dat het toepassingsgebied niet verder reikt dan dat van het Ontwerp. Daarbij moet de regelgever de noodzakelijkheid van dergelijke inmenging en in het licht van de doeleinden motiveren.

115. **Aangaande afdeling 2. het re-integratietraject van de werknemer die het overeengekomen werk tijdelijk of definitief niet kan uitoefenen.**

116. **Artikel I.4-73 van de Codex** wordt op verschillende vlakken gewijzigd. Zodoende worden de voorwaarden van het opstarten van het re-integratietraject door de werknemer aangepast en de mogelijkheid van het opstarten van het re-integratietraject voor de werkgever toegevoegd.

⁴⁹ Artikel 11 Wet van 8 april 1965 tot instelling van de arbeidsreglementen.

⁵⁰ Artikel 12 Wet van 8 april 1965 tot instelling van de arbeidsreglementen.

⁵¹ EHRM, nr. 61496/08, Bărbulescu v. Romania, , 5 September 2017, para. 115.

⁵² EHRM, nr. 61496/08, Bărbulescu v. Romania, , 5 September 2017, paras. 119 - § 120

Hierbij wordt de inschattingsperiode voor het arbeidspotentieel geopend op 8 weken, waarbij het re-integratietraject aangevraagd dient te worden uiterlijk 6 maand na aanvang van de arbeidsongeschiktheid.

117. Terzake wordt doorheen het artikel op diverse plaatsen toegevoegd dat er gegevens gedeeld zullen worden met de behandelend en adviserend arts. De Autoriteit vermoedt dat dit overeenkomstig de TRIO-wet, dient te gebeuren. Dienaangaande wordt teruggekoppeld naar de redenering in randnrs. 50 t.e.m. 63 aangaande de verduidelijking rond de toestemming. In het verlengde daarvan wordt aanbevolen om ofwel te verwijzen naar de bepaling die de toestemmingsvoorwaarde oplegt, ofwel deze voorwaarde op te nemen in de voorliggende bepaling zelf.
118. Eveneens lijkt het pertinent erop te wijzen dat de term 'gezondheidsdossier' verschillende toepassingsgebieden kan hebben. In het licht hiervan, verdient het de aanbeveling om de terminologie zo veel mogelijk te harmoniseren zodat, als het betrekking heeft op het TRIO-platform, er ook verwezen wordt naar 'communicatiedossier'.
119. **Wat betreft artikel I.4-74.- §1** voert de regelgever een voorziening in, voor een werkgever om *"eerst binnen zijn eigen onderneming, en daarna eventueel ook bij andere werkgevers,"* de concrete mogelijkheden te onderzoeken voor aangepast of ander werk en/of voor aanpassingen aan de werkpost.
120. De Autoriteit stelt vast dat er daarnaast geen bijkomende kadering of informatie bestaat rond de invoering van de mogelijkheid voor een werkgever om werk of een aangepaste werkpost te zoeken bij andere werkgevers. In het licht hiervan werd de aanvrager verzocht bijkomende toelichting te geven over de concrete invulling hiervan.
121. Op vraag naar welke gegevens gedeeld zouden worden, verklaarde de aanvrager:

"[a]ngezien er moet worden gezocht naar werk dat mogelijk is voor de werknemer, is het wellicht interessant om de aanbevelingen van de arbeidsarts (dat zijn GEEN gezondheidsgegevens, want die mogen niet met de werkgever worden gedeeld, noch persoonsgegevens) te delen, maar dan gaat het bv. alleen om elementen zoals 'zittend werk', 'werk waarbij geen lasten worden opgetild', 'administratief werk', 'minder verplaatsingen', ..."
122. Er wordt gesteld dat er geen gezondheidsgegevens of persoonsgegevens gedeeld mogen worden, doch is dit zonder uitdrukkelijke vermelding van welke gegevens wel verwerkt mogen worden, niet vanzelfsprekend. De Autoriteit stelt zich de vraag hoe de regelgever ervanuit kan gaan dat een werkgever bij een andere werkgever kan zoeken naar een werkpost voor zijn arbeidsongeschikte werknemer, zonder dat er hierbij enigerlei informatie verschaft wordt van een

werknemer, buiten het feit dat er 'zittend werk', 'minder verplaatsing', etc. gezocht wordt. Er kan bijgevolg niet anders dan vastgesteld worden dat er redelijkerwijs wel persoonsgegevens verwerkt en gedeeld zullen worden zonder dat er een regelgevend kader is dat uitdrukkelijk voorziet welke gegevens verwerkt kunnen worden.

123. De motivering dat het interessant is om 'bepaalde' gegevens te delen, is geen bevredigend antwoord. Dienaangaande wordt aan herinnerd dat de verwerking van gegevens en in het bijzonder gevoelige gegevens, vergezeld moet gaan van een motivering die aan het noodzakelijkheidsbeginsel voldoet. Terzake bewijst 'interessant' in geen geval de noodzakelijkheid. Wanneer men daarbij de leemte in aanmerking neemt van een regelgevend kader dat de gegevensdeling regelt – zie supra – acht de Autoriteit dit absoluut niet in lijn met het principe van de minimale gegevensverwerking en het legaliteitsbeginsel, dat vereist dat alle essentiële elementen op voldoende duidelijke en nauwkeurige wijze in de regelgeving vastgelegd worden

124. Bovendien blijft de omkadering naar hoe een werkgever vast kan stellen dat er voldoende onderzocht werd binnen eigen onderneming, uitermate vaag. In dit verband, lichtte de aanvrager toe dat:

"[e]r [...] geen verplichting [is] om ook bij andere werkgevers te zoeken naar aangepast werk, alleen als dat "eventueel" een optie is, bv. omdat de werkgever deel uitmaakt van een grotere groep e.d.m. De werkgever biedt ofwel een re-integratieplan aan, ofwel dient hij te motiveren in een verslag waarom dit niet kan, zoals reeds geruime tijd uitgebreid is vastgelegd in artikel I.4-74, §4."

Op heden betreft artikel I.4-74, §4 van de Codex de motivering over de onmogelijkheid van het re-integratieplan in het verslag, in eigen onderneming. **Wat echter ontbreekt zijn de drempelvoorwaarden of criteria op grond waarvan geoordeeld kan worden dat er voldoende gezocht werd binnen eigen onderneming, alvorens 'eventueel' elders te kijken.** Ook de bijkomende toelichting van de aanvrager biedt hier geen verduidelijking over. Dergelijke leemte zorgt niet alleen voor rechtsonzekerheid, maar vergroot ook het risico op willekeurige gegevensdeling. Onverlet hiernavolgende redenering in randnrs. 129-131 wordt aanbevolen om dit recht te zetten.

125. Overigens gaf de aanvrager ook aan:

dat het "[...] aan de werkgever" is om te bepalen hoe andere werkgevers geselecteerd worden.

Zodoende kan het klaarblijkelijk veel verder reiken dan het voorbeeld dat in randnr. 124 werd aangehaald. De Autoriteit wijst de aanvrager erop dat het toekennen van volledige discretionaire bevoegdheid aan de werkgever bij de selectie van andere werkgevers aanzienlijke risico's inhoudt. Zonder objectieve en transparante criteria kan dit aanleiding geven tot willekeur of vriendjespolitiek. Bovendien dreigt er een ongelijke behandeling van arbeidsongeschikte werknemers, aangezien de voorgestelde werkgevers sterk kunnen variëren in relevante voorwaarden zoals afstand tot de woonplaats, loon- en arbeidsvoorwaarden, of de aard en

omvang van het bedrijf. **Een dergelijk gebrek aan omkadering** ondermijnt de rechtszekerheid en kan leiden tot discriminatie of ongerechtvaardigde nadelen voor bepaalde werknemers. Onverlet hiernavolgende redenering in randnrs. 129-131 wordt aanbevolen om dit te remediëren.

126. Daarenboven, gesteld dat de aanvrager op de vraag of een werknemer hiervan steeds van op de hoogte worden gebracht, verklaarde:

"[n]ee, alleen als er werk bij een andere werkgever kan worden aangeboden (aangezien het ook niet verplicht is dit te onderzoeken),"

wordt de noodzaak aan omkadering, zoals toegelicht in voorgaande randnummers, des te dringender. Dit staat immers op gespannen voet met de transparantie- en informatieverplichting. Tegen deze achtergrond wordt eveneens op gewezen dat een arbeidscontract intuitu personae is. Het lijkt vanuit dit opzicht ook **tegenstrijdig dat een werkgever, zonder zijn werknemer in te lichten, zelfstandig op zoek zou gaan naar een werkpost bij andere werkgevers**.

127. Het is eveneens onduidelijk wat de gevolgen zijn bij een weigering of aanvaarding van het aanbod. De aanvrager gaf aan dat:

"[d]e codex geen gevolgen [voorziet] voor de werknemer die een re-integratieplan weigert. De codex voorziet wel dat het re-integratietraject in dat geval beëindigd is, en dat de adviserend arts hiervan op de hoogte wordt gebracht (art. I.4-76, §1, eerste lid, 4° en tweede lid van de codex), waardoor het mogelijk wordt voor de adviserend arts of de TNW-coördinator om een TNW-traject op te starten met het oog op het onderzoeken van ander/aangepast werk bij een andere werkgever conform de ZIV-wetgeving."

De Autoriteit observeert dat de aanvrager uitdrukkelijk naar de Codex verwijst. Dienaangaande lijkt het essentieel om de aanvrager erop te wijzen dat de weigering van een re-integratietraject door een werknemer, mogelijks in andere aspecten wel belangrijke gevolgen kan hebben, *i.e.*, ontslag.⁵³

128. Naar wat er dan gebeurt met het initieel arbeidscontract, als de werknemer het aanbod aanneemt, verklaarde de aanvrager:

"indien het om tijdelijk ander of aangepast werk gaat, blijft de arbeidsovereenkomst in principe bestaan en wordt er een bijlage bij de arbeidsovereenkomst gesloten om de tijdelijke situatie te regelen. Bij definitief ander of aangepast werk, wordt er in principe een nieuwe arbeidsovereenkomst gesloten die de oude vervangt."

Hetgeen evenwel bijkomende vragen doet rijzen, o.m. betreffende de gevolgen van dergelijke wijziging voor de rechten en bescherming die verbonden zijn aan de oorspronkelijke arbeidsovereenkomst. Zo blijft het in het ongewisse hoe het zit met anciënniteit, opzegtermijn, loonvoorwaarden. Daarnaast is de vraag ook in welke mate er effectief sprake is van een vrije

⁵³ Ontslag om medische redenen, dringende redenen, dat een weigering geïnterpreteerd kan worden als 'niet vlot meewerken' – zie artikel I.4-77 van de Codex, dat dit ook een impact kan hebben bij de beoordeling van de vermindering van de uitkering.

wilsuitdrukking voor het sluiten van een dergelijk nieuwe arbeidsovereenkomst, zeker in een context waar de betrokkene zich in een kwetsbare medische of sociaaleconomische positie bevindt.

129. Gelet op het feit dat er geen omkadering is voor de soort gegevens of het verbod op verwerking van persoonsgegevens is; dat de noodzakelijkheid niet bewezen is en de bijkomende motivering niet voldoet; dat er geen drempelvoorwaarden zijn alvorens bij een andere werkgever naar werk gezocht mag worden; dat een werkgever discretionair mag bepalen welke werkgevers in aanmerking komen; dat de werknemer niet ingelicht wordt van de zoektocht, lees ook geen informatie over de gegevens die doorgegeven worden; dat dit tegenstrijdig is aan het intuitu personae principe van een arbeidsovereenkomst; dat zowel aanvaarding als weigering rechtsgevolgen met zich mee kunnen brengen, komt de Autoriteit tot het besluit dat verschillende beginselen aangetast worden, *i.e.*, gebrek aan essentiële elementen, het noodzakelijkheidsbeginsel, het transparantiebeginsel, de minimale gegevensbeginsel en de rechtszekerheid. Deze bepaling lijkt dan ook volledig contrair aan de AVG en het legaliteitsbeginsel te zijn.
130. Bovendien wordt op gewezen dat de doeleinden uit het voorliggend Ontwerp, niet dienstig zijn voor onderliggende bepaling. Het gaat, *in casu*, om een uitwisseling tussen werkgevers, hetgeen buiten het toepassingsgebied van de TRIO-wet valt. In aanmerking genomen dat het doeleinde ook welbepaald dient te zijn – zie supra – kan, het terugkeer naar het werk bevorderen van arbeidsongeschikten, als finaliteit allen, hier eveneens niet voldoen aan het criterium van het doelbeperkingsbeginsel. Concreet houdt dit in dat verwerkingen, in dit kader onrechtmatig zouden zijn.
131. Het geheel in acht genomen wordt aan de regelgever **met aandrang verzocht** om deze bepaling in haar **geheel te herevalueren, en bij eventuele invoering van de bepaling, de nodige wijzigingen aan te brengen overeenkomstig de hierboven geschetste aandachtspunten.**
132. **Wat betreft artikel I.4-75 en I.4-80 van de Codex,** geldt de aanbeveling van randnummer 117 hier naar analogie.
133. **Wat de categorie(ën) van personen waarop die gegevens betrekking hebben en de categorie(ën) van personen betreft die toegang** hebben tot de verwerkte gegevens, verwijst de Autoriteit, randnr. 7,24 en naar artikel 6 van de TRIO-wet.

134. **Wat betreft de statistische doeleinden**, koppelt de Autoriteit terug naar de redenering in randnrs. 3 en 4. Gelet op randnrs. 4 t.e.m. 6, wordt de aanvrager verwezen naar advies 63/2024, randnrs. 49 t.e.m. 54. Deze zouden gepseudonimiseerde gegevens betreffen – zie randnr. 44. Merk op dat van zodra deze omgezet worden naar anonieme gegevens, de AVG niet meer toepasselijk is.

D. Verwerkingsverantwoordelijke(n)

135. De aanduiding van de verwerkingsverantwoordelijke moet overeenstemmen met de rol die deze actor in de praktijk zal opnemen en met de zeggenschap die hij heeft over de doeleinden en de middelen die voor de verwerking zullen worden ingezet. Dit moet in de praktijk voor elke verwerking van persoonsgegevens worden nagegaan.
136. In dit verband wordt er in het aanvraagformulier terecht verwezen naar artikel 7 van de wet van 31 januari 2025 houdende de oprichting en organisatie van het TRIO platform, wat de roltoewijzing van de verwerkingsverantwoordelijke betreft. Bijgevolg wordt teruggekoppeld naar advies 63/2024 en in het bijzonder randnummers 61-69, waarin de Autoriteit zich hierover reeds heeft uitgesproken.
137. Hoewel de regelgever in acht heeft genomen dat de er ook een gezamenlijke verwerkingsverantwoordelijkheid mogelijk is, is dit nog niet afleidbaar op de website zelf.⁵⁴ De aanvrager stelt daaromtrent dat:

“[h]et joint controller agreement [...] op dit ogenblik niet op een bepaalde webpagina vermeld is (maar dit wordt nog beoogd). (Dit document is wel gedeeld met de partijen die het document hebben ondertekend.)”

138. Nauw aansluitend hieraan gaf de aanvrager aan dat er geen sprake was van 1 contactpunt, aangezien het over verschillende soorten trajecten gaat. Voorts wordt verduidelijkt dat:

“[v]oor trajecten gestart vanuit de verzekeringsinstelling, is de betrokken verzekeringsinstelling het contactpunt. Voor trajecten gestart via de preventieadviseur-arbeidsarts, is de betrokken preventiedienst het contactpunt. Als er problemen zijn met het TRIO-platform zelf, dan kan de betrokken actor (dus dit is geen sociaal verzekerde) contact opnemen met de helpdesk ⁵⁵[...].
De contactgegevens zijn ook terug te vinden via de RIZIV website.⁵⁶

⁵⁴ Advies 63/2024, randnr. 66.

⁵⁵ Egezondheid, ‘TRIO -Return To Work’, laatst geraadpleegd op 16 juni 2025, langs <<https://www.ehealth.fgov.be/nl/beroepsbeoefenaars-in-de-gezondheidszorg/diensten/trio---return-to-work>>.

⁵⁶ Laatst geraadpleegd op 16 juni 2025, langs <<https://www.riziv.fgov.be/nl/professionals/individuele-zorgverleners/artsen/trio-het-platform-voor-eenvoudige-communicatie-met-betrokken-artsen-wanneer-u-een-arbeidsongeschikte-persoon-begeleidt#contacten>>.

139. Het geheel in acht genomen, observeert de Autoriteit dat er op heden nog geen informatie beschikbaar is over de gezamenlijke verantwoordelijkheid. Het moet voor de betrokkenen duidelijk zijn bij wie zij zich kunnen richten om hun rechten te kunnen uitoefenen. De aanvrager wordt gevraagd om dit zo snel mogelijk op orde te brengen.
140. Daarnaast blijft, de Autoriteit, niettegenstaande de bijkomende duiding van de aanvrager – bij eerder geleverd standpunt – advies 63/2024, randnummer 69 – waarbij aanbevolen wordt om in gevallen van gezamenlijke verwerkingsverantwoordelijkheid één enkel contactpunt⁵⁷ ter beschikking van de betrokkenen te stellen, wat moeten toelaten de uitoefening van de hen door de AVG toegekende rechten voor de betrokkenen ook effectief te faciliteren.⁵⁸

E. Bewaartermijn

141. Krachtens artikel 5.1.e) AVG mogen persoonsgegevens niet langer worden bewaard, in een vorm die het mogelijk maakt de betrokkenen te identificeren, dan noodzakelijk voor de verwezenlijking van de doeleinden waarvoor zij worden verwerkt.
142. Terzake koppelt de Autoriteit terug naar de redenering in randnrs. 3 en 4. Hieruit volgt dat voor de beoordeling van de maximale bewaartermijn rekening gehouden moet worden met enerzijds de organisatorische doeleinden en anderzijds de statistische doeleinden.
143. Wat deze laatste betreft, geldt de redenering in randnr. 134 hier naar analogie.
144. Wat de organisatorische doeleinden betreft, geldt – zoals toelicht onder randnrs. 32 t.e.m. 43 – dat enkel de gegevensverwerking die vallen onder artikel 5, §1, 1° juncto artikel 5, §3 van de TRIO-wet, geacht wordt in overeenstemming te zijn met het doelbindingsbeginsel. Bijgevolg kan de beoordeling van de maximale bewaartermijn uitsluitend in het licht daarvan plaatsvinden.
145. Uit het aanvraagformulier volgt dat de maximale bewaartermijn van de persoonsgegevens bepaald wordt in artikel 8 van de TRIO-wet. Concreet stipuleert deze het volgende:
- "[d]e in artikel 5, § 2, bedoelde actoren kunnen het "communicatiedossier voor de arbeidsongeschikte persoon" raadplegen, evenals de gegevens toevoegen of verwijderen gedurende een termijn van één*

⁵⁷ De oprichting van één enkel contactpunt impliceert uiteraard de invoering van de nodige procedures die deze centralisatie ook effectief doen functioneren.

⁵⁸ Zie hiervoor ook eerdere adviezen van de Autoriteit: advies nr. 138/2020 van 18 december 2020, advies nr. 16/2021 van 10 februari 2021, advies nr. 122/2021 van 8 juli 2021, advies nr. 20/2022 van 16 februari 2022, advies nr. 08/2023 van 20 januari 2023, advies nr. 40/2023 van 9 februari 2023 en advies nr. 88/2023.

jaar te rekenen vanaf 1 januari van het kalenderjaar volgend op het kalenderjaar waarin het laatste gegeven is toegevoegd.

Na het verstrijken van de termijn bedoeld in het vorige lid worden de gegevens nog gedurende maximaal één jaar bewaard. Tijdens deze termijn kunnen ze nog slechts worden geraadpleegd mits toestemming van de persoon waarop het "communicatiedossier voor de arbeidsongeschikte persoon" betrekking heeft."

146. In dit verband wordt opgemerkt dat de Autoriteit in advies nr. 63/2024 een voorbehoud geformuleerd heeft omtrent de beoordeling van de bewaartermijnen, mede gelet op de onduidelijkheid rond de vastgestelde doeleinden. Niettemin wordt vastgesteld dat de maximale bewaartermijnen sindsdien zijn aangepast:

- Voor wat betreft de actieve bewerkingen (raadpleging, toevoeging of verwijdering van gegevens) werd de termijn verlaagd van twee naar één jaar, *te rekenen vanaf 1 januari van het kalenderjaar volgend op het kalenderjaar waarin het laatste gegeven is toegevoegd.*
- Wat betreft de archiveringsbewaring – zoals verduidelijkt in de bijkomende toelichting van de aanvrager in advies 63/2024, randnr. 59 – werd de maximale bewaartermijn verminderd van drie naar één jaar.

147. Terzake levert artikel 8, lid 1 van de TRIO-wet, in die mate dat deze gegevens noodzakelijk zijn voor het bewerkstelligen van de doeleinden, geen bijkomende opmerkingen op.

148. Wat artikel 8, lid 2 van de TRIO-wet betreft, gaf de aanvrager – op vraag naar hoe een individu geacht werd toestemming te geven – aan dat:

"[d]e betrokkene [bevraagd] zal moeten worden [...] of hij akkoord kan gaan dat deze gegevens nog worden geraadpleegd. Er is geen template voorzien om die toestemming te geven. De toestemming kan worden verstrekt aan de betrokken verzekeringsinstelling, de betrokken preventiedienst of de betrokken huisarts die dan contact kan opnemen met RIZIV/Smals."

Terzake geldt de redenering uiteengezet in randnr. 51 naar analogie. Gelet op het feit dat de in de TRIO-wet opgenomen vereiste van registratie van toestemming geen betrekking heeft op de raadpleging van de gegevens tijdens de archivering, wordt de regelgever aanbevolen om de bepaling aan te passen, dan wel een nieuwe bepaling op te nemen die een schriftelijke toestemming oplegt. Dergelijke maatregel draagt bij tot de nodige bescherming van zowel de betrokkene als de verwerkingsverantwoordelijke, zodat bewijslast voorzien is en ongegronde toestemmingen vermeden worden. **Daarnaast** moet minstens, en afhankelijk van de norm die gewijzigd wordt, **in de Memorie van Toelichting of het verslag aan de Koning gespecificeerd worden hoe de andere voorwaarden van een geldige toestemming in de zin van de AVG⁵⁹ bewerkstelligd worden.**

⁵⁹ EDPB, Richtsnoeren 05/2020 inzake toestemming overeenkomstig Verordening 2016/679. Te raadplegen via: https://edpb.europa.eu/sites/default/files/files/file1/edpb_guidelines_202005_consent_nl.pdf.

149. Omtrent de noodzaak om deze gegevens in dat laatste jaar nog te kunnen raadplegen, in het licht van de beoogde doeleinden van het platform verduidelijkt de aanvrager dat:

"[e]r [...] een marge [is] ingebouwd voor de termijn waarin een gerechtigde toch nog zou willen kunnen opvragen wat er over zijn dossier via het TRIO-platform uitgewisseld werd. In principe hebben de betrokken partijen ondertussen in hun eigen systemen de nodige informatie bewaard."

Hoewel de aanvrager in zijn motivering de betrokkene vooruitschuift, lijkt het enigszins merkwaardig dat dit niet uit de bepaling zelf voortvloeit. Zodoende zijn er twee mogelijke hypothesen.

150. Indien het werkelijk de bedoeling is om de gegevens beschikbaar te hebben m.h.o. een eventuele opvraging door de betrokkene, **dan is een aanpassing van de bepaling aan de orde, zodat de raadpleging in die periode enkel mogelijk is voor zover die rechtstreeks verband houdt met een verzoek tot inzage door de betrokkene.**

151. In die mate dat er in feite andere – verborgen – motieven aan de grondslag liggen voor de bewaring van gegevens en raadpleging, doet dit afbreuk aan het argument dat deze bewaringsperiode noodzakelijk is voor de verwezenlijking van het opgegeven doeleinde. In dat geval is het argument irrelevant voor de beoordeling of gegevens langer worden bewaard dan noodzakelijk voor de verwezenlijking van de doeleinden, hetgeen in strijd is met het in artikel 5, lid 1, onder e), van verordening 2016/679 neergelegde beginsel van opslagbeperking. Het spreekt voor zich dat dergelijke motieven kenbaar gemaakt moeten worden, zo niet, dan lijkt de noodzaak voor verdere bewaring en raadpleging niet aangetoond.

OM DEZE REDENEN

de Autoriteit,

is van oordeel dat minstens de volgende wijzigingen geboden zijn in het voorontwerp van wet en de basiswet:

- De regelgever moet erop toezien dat het eenmaligheidsbeginsel en het principe van authenticiteit nageleefd worden (zie randnr. 20);
- In die mate dat er nuances verbonden zijn wordt aanbevolen om dit explicieter in de basistekst (artikel 5, §3 van de TRIO-wet) te verwoorden en minstens in de Memorie van Toelichting te laten blijken (zie randnr. 22);
- Voorzien in een aanpassing van de formulering zodat artikel 5, §3, lid 1, 1° TRIO-wet als volgt luidt: "*[...] die het desbetreffende document heeft opgesteld **[en]** de toestemming van de arbeidsongeschikte persoon heeft ontvangen.*" (zie randnr.22, tweede punt);

- Artikel 5, §1, 2° van de TRIO-wet schrappen (zie randnrs. 31 t.e.m. 43);
- Voorzien in toelichting betreffende de statistische doeleinden en de gegevens die gepseudonimiseerd en gebruikt worden (zie randnr. 44);
- Een aanpassing voorzien in lijn met de aanbevelingen uit advies 63/2024, randnrs. 45 t.e.m. 48 zodat de begrippen 'gezondheidsgegevens' en 'medisch verslag' verder gepreciseerd, afgebakend en gemotiveerd worden om in lijn te zijn met de AVG (zie randnrs. 47 en 59);
- De formulering in de Franse versie van artikel I.4-22, §1 van de Codex aanpassen zodat er enkel sprake is van 'consentement' (zie randnr. 51);
- voor de bepalingen waar een toestemmingsvereiste geldt uitdrukkelijk een schriftelijk bewijs van toestemming opleggen (zie randnr. 52);
- Duidelijkheid scheppen over het systeem dat gehandhaafd wordt bij het informeren naar de gezondheidstoestand (zie randnr. 56);
- Voorafgaande toestemmingsvereiste en de gegevensdeling overeenkomstig de TRIO-wet verduidelijken. In die mate dat er geen toestemming vereist is, de zinopmaak aanpassen (zie randnr. 63);
- In artikel I.4-36, §2 de term 'akkoord' vervangen met het begrip 'toestemming' (zie randnr. 65);
- Verduidelijking voorzien in het Ontwerp van de voorafgaande toestemmingsvereiste, per entiteit, in het bijzonder voor het overleg met de diensten en instellingen van de Gewesten en Gemeenschappen (zie randnr. 75);
- Indien het overleg op een andere wijze dient te gebeuren, dan langs het TRIO-platform moet dit uitdrukkelijk opgenomen worden in het Ontwerp en dient de noodzakelijkheid van een subsidiair systeem gemotiveerd en gerechtvaardigd worden (zie randnr. 76);
- Voorzien in een kader voor het overleg met de gemeenschappen en gewesten krachtens artikel I.4-36, §5 Codex, zodat hier klaarblijkelijk van afgeleid kan worden wat er besproken dient te worden, welke gegevens bijgehouden mogen worden door de de diensten en instellingen van de Gewesten en Gemeenschappen' en in het bijzonder moet zeker gespecificeerd worden wie binnen de diensten en instellingen van de Gewesten en Gemeenschappen hiervoor aangewezen wordt (zie randnr. 79);
- Specificeren wie er bedoeld wordt met 'partners' in artikel I.4-73, §3, 4° van de Codex (zie randnr. 80);
- Ontworpen artikel I.4-37/1. §1 aanvullen zodat er klaarblijkelijk uit voortvloeit dat de werknemer de vraag naar aangepast werk kan stellen, zonder dat de werkgever hiervoor bijkomende informatie mag vereisen (zie randnr. 87);
- Voorzien in bijkomende duiding aangaande de samenhang van artikel I.4-4 van de Codex en de verplichting om preventieadviseur-arbeidsarts te verwittigen en ontworpen bepaling I.4-37/1 die dit lijkt tegen te spreken (zie randnr. 88);

- Bijkomende toelichting voorzien aangaande de correcte interpretatie “zo snel mogelijk ná 4 weken arbeidsongeschiktheid” in het Ontwerp en minstens in het verslag aan de Koning (zie randnr. 96);
- Voorzien in bijkomende duiding zodat er in artikel I.4-71/1 van de Codex klaarblijkelijk waarneembaar is dat het over het verbod tot controle van de gegrondheid van afwezigheid gaat (zie randnr.98);
- artikel I.4-71/1 van de Codex aanvullen zodat er uit de bepaling afgeleid kan worden over welke gegevens het gaat (zie randnr.99);
- Ontworpen bepaling I.4-71/1 van de Codex aanvullen zodat de interpretatie van de aanvrager uitdrukkelijk uit de tekst blijkt. Hierbij moet ofwel aangegeven worden dat het gesprek geen aanleiding mag geven tot een gegevensverwerking, waarbij dit doorgetrokken moet worden naar de vervolgstappen. Ofwel moet verduidelijkt worden dat er gegevens verwerkt zullen worden, ofschoon dit niet langs het TRIO-platform kan, dient er een duidelijke juridische grondslag voorzien worden, met afbakening van het doeleinde, de betrokken actoren, de bewaartermijnen en de soorten gegevens (zie randnr. 101);
- Ontworpen bepaling I.4-71/2. Van de Codex in zijn volledigheid herevalueren in die mate dat er toch voor geopteerd wordt om deze in te voeren moet rekening gehouden worden met onderstaande aanbevelingen (zie randnr. 114);
 - Bij voorkeur in het Ontwerp en minstens in het verslag aan de Koning verduidelijken dat de procedure in ontworpen artikel I.4-71/2 van de Codex een algemene verplichting oplegt ongeacht de termijn van arbeidsongeschiktheid (zie randnr. 103);
 - ontworpen artikel I.4-71/2 van de Codex zodanig aanvullen dat de personen die contact kunnen opnemen hieruit afgeleid kunnen worden. Daarnaast is het aanbevolen om hier ook verdere duiding over te voorzien in het verslag aan de Koning (zie randnr. 104);
 - In een adequate norm vastleggen wie onder bepaling I.4-71/2.- §1, 1° van de Codex valt en daarnaast bijkomende duiding over te geven in het verslag aan de Koning (zie randr. 104);
 - Ontworpen bepaling I.4-71/2. Van de Codex aanvullen zodat er uitdrukkelijk aangegeven wordt dat er geen gevolgen zijn voor een werknemer die dergelijk contact weigert (zie randnr. 112);
- De toestemmingsvereiste voor het delen van gegevens tussen de verschillende artsen dient verduidelijkt te worden. Artikel I.4-73 moet in die zin worden aangepast dat, telkens wanneer sprake is van gegevensdeling tussen artsen, ofwel expliciet wordt verwezen naar de bepaling die dit regelt, ofwel de toestemmingsvoorwaarde uitdrukkelijk wordt vermeld (zie randnr. 117);
- Voorzien in harmonisering van het gebruik van termen, i.e., ‘gezondheidsdossier’ en ‘communicatiedossier’ (zie randnr. 118);

- Artikel I.4-74 van de Codex in zijn volledigheid herevalueren rekening houdend met de door de Autoriteit geleverde observaties (zie randnr. 131);
 - Artikel I.4-74 van de Codex wijzigen zodat de te verwerken categorieën van gegevens vastgelegd wordt (zie randnr. 122);
 - De noodzakelijkheid van de verwerking aantonen, m.i.v. een adequate motivering (zie randnr. 122);
 - Voorzien van drempelvoorwaarden of criteria om te kwalificeren wat 'voldoende gezocht' is in eigen onderneming (zie randnr. 124);
 - Voorzien in selectiecriteria vereisten voor de werkgever die een andere werkgever zoekt (zie randnr. 125);
 - De bepaling derwijze aanvullen dat werknemers geïnformeerd worden over de zoektocht naar werk bij andere werkgevers en de informatie die aan andere werkgevers meegedeeld wordt (zie randnr. 126);
 - De gevolgen van aanvaarding of weigering van een arbeidsovereenkomst bij een andere werkgever, vastleggen in een regelgevende norm en minstens in het verslag aan de Koning hierover duiding voorzien (zie randnrs. 127-128);
- Voorzien in een bepaling die een schriftelijke toestemming oplegt (zie randnr. 148);
- Artikel 8, lid 2 van de TRIO-wet, derwijze aanpassen dat de raadpleging van gegevens gelinkt wordt aan de opvraging ervan door betrokkenen ofwel als er andere redenen zijn om de gegevens beschikbaar te houden, kenbaar te maken welke andere redenen de noodzaak ervan verantwoorden (zie randnr. 149).

Voor de Autorisatie- en Adviesdienst,
(get.) Alexandra Jaspar, Directeur